CELJSKI tednik

Celje, 6. septembra 1963 ● Leto XV. ● Številka 36

ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO

LIST IZHAJA OB PETKIH, IZDAJA IN TISKA ČASOPISNO PODJETJE »CELJSKI TISK«. UREDNIŠTVO IN UPRAVA LISTA: CELJE, TRG V. KONGRESA 5, POŠTNI PREDAL 125. TELEFON 24-23. TEKOČI RAČUN: 603-11-1-656. LETNA NAROČNINA 800, POLLETNA 400, ČETRTLETNA 200 DIN. INOZEMSTVO 2400.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

Obisk predsednikov Hruščova in Tita v Velenju

ZA MIR IN LEPŠE ŽIVLJENJE

GOSTE PRIČAKALO VEČ DESET TISOČ LJUDI — PREDSEDNIKA HRUŠČOV IN TITO GOVORILA ZBRANI MNOŽICI — MANIFESTACIJA PRIJATELJSTVA MED SOVJETSKIMI IN NAŠIMI NARODI

Za to, kakšno je bilo Velenje v petek, 30. avgusta — ko sta to rudarsko mesto obiskala predsednik ministrskega sveta in prvi sekretar CK KP SZ Nikita Sergejevič Hruščov in predsednik republike ter generalni sekretar ZKJ Josip Broz-Tito ter njuno spremstvo, zmanjka besed. Velenje še ni nikdar videlo tolikšne množice ljudi kot ta dan. Nad štirideset tisoč prebivalcev našega in sosednjih okrajev se je že veliko pred dogovorjeno uro zbralo na ploščadi pred Domom kulture na Titovem trgu v Velenju, kjer se je nekaj minut po drugi uri popoldne začelo veliko zborovanje, na katerem sta spregovorila tudi oba predsednika: tovariš Tito in tovariš Hruščov.

Prve skupine avtomobilistov so prišle v Velenje že kmalu po deveti uri zjutraj. Pripeljali so se člani delovnih kolektivov, ki so že prej nadomestili tistih nekaj ur delovnega časa, ki so ga imeli namen uporabiti za to, da bi prisostvovali veličastnemu sprejemu obeh velikih državnikov in njunega spremstva. Pripeljali so se z vlaki in avtobusi v skupinah ter posamezniki z množico osebnih avtomobilov, pa novinarji in televizijski snemalci, skratka vsi, ki niso hoteli zamuditi velikega dogodka. **Velenje je bilo več kot praznično. Še bolj urejeno kot po navadi, skorajda ovito v sovjetske in jugoslovanske zastave, polno cvetja in veselih ljudi se je pripravilo na visoki obisk. Ploščad pred kulturnim domom se je vsako minuto bolj polnila. Čisto spredaj so stali brigadirji, za njimi pa množica nemirnih, nasmejanih ljudi. Le ozek pas ob rdeči preprogi, ki je vodila prav v avlo velikega kulturnega doma, je ostal prost. Po njem naj bi prišla oba predsednika in njuno spremstvo.**

Ob dvanajstih, ko je bil trg poln do zadnjega kotička in ko so se napolnile tudi že terase vseh bližnjih visokih zgradb, je pričakovanje in vznemirjenje doseglo svoj višek. **Ob dvanajstih in petnajst minut so topovi z velenjskega gradu naznanili, da se bliža kolona avtomobilov, ki pelje s seboj predsednika Hruščova, Tita, njuni soprogi in spremstvo. Gostje so se v mestu ustavili samo toliko, da so jim pionirji izročili šopke cvetja, nato pa so odšli na novi jašek, kjer so si ogledali rudniške naprave in se dlje časa zadržal v pomenku o delovnih pogojih rudarjev v tem našem velikem rudniku.** Potem so se vrnili proti mestu. Spotoma so si ogledali jezero, se sprehodili skozi park, nato pa se ustavili na kotalkališču, kjer so prisostvovali prisrčnemu programu, ki so ga pripravili velenjski kotalkarji, v družbi z najboljšimi kotalkarji Slovenije. Gostje so se tu z najmlajšimi tudi fotografirali, nato pa so se vrnili proti središču mesta.

Bilo je pet minut pred štirinajsto, ko je množica vzvalovila. Gostje so prišli: poleg predsednikov Tita in Hruščova ter njunih soprog in visokih predstavnikov političnega življenja sovjetske zveze so bili v spremstvu še predsednik skupščine SFRJ tovariš Edvard Kardelj, podpredsednik republike tovariš Aleksander Rankovič, predsednik skupščine SRS tovariš Matija Maček, sekretar CK ZKS tovariš Miha Marinko in drugi visoki državniki. Sprejema so se udeležili tudi predstavniki javnega in političnega življenja celjskega okraja.

Navdušen pozdrav zbrane množice, zlasti pa brigadirjev je preglasil vse pozdravne besede. Gostje so nato odšli v kulturni dom na slavnostno zasedanje delavskega sveta. Tu je delovni kolektiv velenjskega rudnika sprejel predsednika ministrskega sveta in prvega sekretarja CK KP SZ Nikito Sergejeviča Hruščova za častnega člana. Tovariš Hruščov se jim je za to čast zahvalil, nato pa je preoblečen v rudarsko obleko, ki jo je od rudarjev dobil v dar, stopil pred kulturni dom. Ovacije, vzkliki »Tito-Hruščov« itd. In nato »skok čez kožo«, dogodek, ki je ponovno prepričal, kako neposreden, ljudski je tovariš Hruščov. Potem, ko je privolil, da ponovi ta stari rudarski običaj, je odločno prestopil »kožo«, v družbi s tovarišem Titom spil kozarec piva in se zahvalil za tople pozdrave. Tu so rudarji tovarišu Hruščovu izročili tudi darilo.

Višek pozornosti in zborovanja sta bila nedvomno govora obeh velikih državnikov. Po tem, ko je tovariš Tito izrazil veselje vseh jugoslovanskih narodov, da imajo priložnost gostiti predsednika Nikito Sergejeviča Hruščova in njegovo družino ter spremstvo, je govoril o graditvi socializma, o miru v svetu in o prijateljstvu med jugoslovanskimi in sovjetskimi narodi. Tudi govor tovariša Hruščova je temeljil na idejah o miru in prijateljstvu med narodi. Tovariš Hruščov je del svojega govora posebej namenil rudarjem. Govoril je o spremenjenih delovnih in življenjskih pogojih ljudi, iz katerih izhaja tudi on sam, izrazil svoje velike simpatije do revolucionarnosti rudarjev in naprednih idej, ki te ljudi, »ki iz zemlje pridobivajo življenje«, vedno prevevajo.

Tako je torej petek, 30. avgust z velikimi črkami zapisan v zgodovino našega novega rudarskega mesta. Sprejelo in pozdravilo je dvoje velikih borcev za mir in prijateljstvo med narodi.

-ij

Predsednika Hruščov in Tito ob prihodu na kotalkališče

Kozje praznuje

Letos bodo prebivalci laške, šentjurske, krške, brežiške, sevniške in šmarske občine — kot smo že poročali — prvič skupaj praznovali šmarski občinski praznik. Zaključek vseh prireditev, ki so se začele že v soboto, 31. avgusta in obsegajo zlasti športna tekmovanja, bo 8. septembra v Kozjem, ko bodo na svečan način odkrili tudi spomenik padlim borcem in narodno osvobodilnemu boju Kozjanskega sploh. Predvidevajo, da bo spomenik odkril podpredsednik zveznega zbora zvezne skupščine tovariš Sergej Kraigher, ki je med narodnoosvobodilnim bojem delal tudi na Kozjanskem. Povejmo še to, da sta ta veličastni spomenik izoblikovala akademski slikar Stojan Batič in arh. inž. Dušan Samec.

V Kozjem se bodo zaključne prireditve praznovanja »Kozjansko v boju« začele pravzaprav že na predvečer praznika, torej v soboto, 7. septembra. Takrat bo v Kozjem okrajni zlet tabornikov, zvečer po šesti uri pa v parku koncert godbe na pihala iz Rogaške Slatine. Ob 19. uri, ko bo padel mrak bo Kozje osvetlila baklada tabornikov in mladine, nato pa bodo nekdanji borci ob tabornem ognju pripovedovali spomine. Taborniki bodo pripravili program in po vsej verjetnosti bodo ob ognju tudi zaplesali.

Na sam praznik — 8. septembra — bodo prebivalce Kozjega zbudili jutranji zvoki steklarske godbe na pihala, ob devetih bo sprejem partizanskih patrol, pol ure nato povorka in ob desetih slovnostno odkritje spomenika. Ob tej priložnosti se bo zvrstil tudi kulturni spored. Prireditve se bodo nadaljevale še popoldne, ko bosta na sporedu finalni tekmi v nogometu in odbojki, nato tekmovanje v taborniških spretnostih in na koncu še spored godbe na pihala in zabavnih ansamblov. Ta popoldanski del bo torej zaključil številne prireditve, ki so jih v tem tednu pripravili v krški, brežiški, sevniški, šmarsk in laški občini in s tem skupaj proslavili veliki jubilejni praznik borbenega Kozjanskega.

Od ponedeljka, 2. septembra, pa do nedelje 8. septembra je v Kozjem odprta tudi razstava Posavskega muzeja narodnoosvobodilne borbe, razstava del slikarjev in kiparjev amaterjev iz posavskega in obsotelskega območja ter razstava slikarskih izdelkov iz Rogaške Slatine.

Organizatorji pričakujejo, da se bo v nedeljo v Kozjem zbralo zelo veliko prebivalcev celjskega okraja. In prav bi bilo, da bi se to res zgodilo.

Zadnja vest

PLENUM OKRAJNEGA SINDIKALNEGA SVETA CELJE

Danes dopoldne je bil razširjeni plenum okrajnega sindikalnega sveta Celje, na katerem so predvsem analizirali nekatere aktualne probleme pri izdelovanju statutov delovnih organizacij. Razen tega so ocenili še delo okrajnega sindikalnega sveta v prvem polletju letošnjega leta.

ŽE DOSLEJ 360 ABSOLVENTOV

Celjska večerna politična šola bo letos že šesto leto zapored odprla svoja vrata. Doslej, v petih letih, je to šolo končalo 360 slušateljev. Letos pa bo šola sprejela 175 slušateljev, kar je največ doslej.

VREME

Okrog 5. ali okrog 8. septembra močan dež z ohladitvijo, ki lahko traja 2 dni. Nato vseskozi lepo vreme in postopno topleje.

Dr. V. M.

POGLED PO SVETU

TINE OREL

Brez tako imenovanih vojnih ognjišč med narodi ne gre, kakor ne gre brez živčnih šokov in nervoznih obračunavanj med posamezniki. Dosedanja praksa človeške zgodovine to tako potrjuje, da skoraj spodmika temelje realnemu pacifizmu. Ali pa je ta stvar predvsem v tem, da iz ognjišča ne izbruhne uničujoči plamen — če že samo tli, naj tli!

V jugovzhodni Aziji stoje stvari za Zapad slabo. ZDA so se znašle pred vprašanjem, ali naj puste pasti Diema, ki ga kritizirajo že njegovi ministri ali pa naj prepuste deželo strastem državljanske vojne, v kateri zmagovalec ne more biti drug kot Vietkong. Da pa bi se to ne zgodilo, so pripravljeni prenašati celo tako sramoto, kot je Diemov režim in celo to, da ga komandira ženska: Cherchez la femme! Da bi bila sramota za spoznanje večja!

V sosednjem Laosu, zelo šibki državi, gre k vragu nevtralni režim. Zanj sta prevzeli odgovornost Velika Britanija in SZ, vendar SZ ne kaže nič kaj volje, da bi si tu lomila zobe, čeprav je njena zunanja politika usmerjena v koeksistenco. V tem koncu verjetno sede Kitajci na daljšem vzvodu, za to verjetno SZ tudi ne mara preizkušati svojega vpliva.

V zapadni »obrambni« sistem spada tudi angleška zamisel Malaysia, federacija, ki naj bi utrdila Zapad na Malayi, geopolitično tako važni točki. Indoneziji to ni prav, vpliv Kitajske pa je tudi zelo velik.

Tudi na Bližnjem Vzhodu sta Sirija in Izrael planila v nov spor, menda največ zaradi vode, ki jo hoče Izrael po Johnstonovem planu iz l. 1950 jemati iz Genezareškega jezera in iz Jordana za namakanje puščave Negev, pa tudi zaradi obmejnih neurejenih agrarnih predelov. Ben Gurionov naslednik Eshkol je, tako kaže, bojevit in pripravljen poseči po »nepolitičnih« sredstvih, da Izrael ubrani pred arabskim pritiskom.

Refleks afriškega osvobodilnega boja je segel celo na svetovno turistično konferenco v Rimu. Če so vsi navzoči res za to, da naj turizem po svoje gradi mostove med ljudmi in preko teh med narodi in državami, potem v pošteni družbi zastopnikoma Južnoafriške unije in Portugalske res ni kaj iskati. Na takem miroljubnem zboru pa se je izkazalo, kje imata Vewoerd in Salazar dejansko najmočnejšo potuho. Anglija in ZDA so glasovale zoper izključitev obeh kolonialnih držav, ki v svojih kolonijah brez sramu še vzdržujeta suženjske odnose.

Moč prebujajoče se Afrike, ki noče biti več gnoj za imperialistične države, ima svoj poseben odsev tudi v črnskem gibanju in pohodu za »delo in svobodo« na washingtonski Kapitol. Pred kipom Abrahama Lincolna, ki je pred 100 leti začel boj zoper suženjstvo, črnski pohod ni mogel propasti. Njihova peticija na ameriški kongres je taka, da danes ni več vlade, ki bi si upala odreči podpis.

Zato je tembolj anahronistično, če kitajski ideologi svoje zahteve in poglede naslanjajo na rasistične osnove in terjajo atomsko bombo za to, da bi afroazijski svet bil z zapadnim enak po orožju. Uvajati v politiko kakršenkoli rasizem je spričo vsega razvoja na svetu ne samo anahronistično, ampak tudi politična in socialna reakcija.

V senci takih oblakov na nebu naše sodobnosti se razhaja razorožitveni odbor 18 držav v Ženevi, ki je delal od srede aprila doslej. Kaj prida sadov ni pridelal, razšel pa se je s sklepom, da se bodo razgovori nadaljevali. In to je kljub vsemu bolje, kakor če bi drug pred drugim zaloputnili vrata.

SEMINAR ZA PREDAVATELJE NA VEČERNIH POLITIČNIH ŠOLAH

Da bi bile priprave na začetek dela večernih političnih šol v celjskem okraju kar najbolje opravljene, bo Delavska univerza v Celju skupaj z okrajnim komitejem Zveze komunistov pripravila pred začetkom pouka na teh šolah trodnevni seminar za vse predavatelje. Razen domačih javnih in političnih delavcev, bodo ta seminar vodili še predavatelji politične šole iz Ljubljane.

PROSLAVA 20-LETNICE USTANOVITVE ŠLANDROVE BRIGADE

Šlandrova brigada IMA BOGATO KRONIKO BORB IN USPEHOV

Bilo je skoraj tako kot na dan 6. septembra pred dvajsetimi leti v Šipku nad Gaberjem v Črnem grabnu, ko je bila ustanovljena šesta slovenska narodnoosvobodilna brigada, ki je pozneje dobila naziv tudi udarna, »Slavka Šlandra«. Tako kot tedaj, je tudi zdaj ob proslavi dvajsetletnice njene ustanovitve stopil pred borce brigadni politkomisar Mitja Ribičič-Ciril. Bilo je to v nedeljo, 1. septembra na Brdu pri Lukovici.

Dvajset let je minilo od tistega jutra v gozdnem taborišču na Šipku, je v govoru med drugim dejal tov. Ribičič, ko je bil pred zborom Kamniškega, Zasavskega in Savinjskega bataljona prečitan ukaz Glavnega štaba NOV Slovenije o ustanovitvi šeste narodnoosvobodilne brigade z imenom Slavka Šlandra. Sedemsto partizanov oboroženih z 287 puškami in 12 mitraljezi, ki so jih iztgali okupatorju, je navdušeno pozdravilo ta sklep, s katerim se je prvim slovenskim brigadam pridružila prva brigada na Štajerskem, nova udarna partizanska pest.

Ustanovitev Šlandrove brigade je bila veljkega pomena za nadaljnji razvoj NOB na Štajerskem. Od njene ustanovitve naprej lahko govorimo o enem samem poletu osvobodilnega gibanja tudi v tem predelu Slovenije, kjer so bile okoliščine borbe najtežje. V dobrem letu po tem dogodku se je število partizanov na Štajerskem povečalo od tisoč na osem tisoč.

Šlandrova brigada ima bogato kroniko svojih borb in uspehov. To je kronika dvajsetih mesecev neprestanih borb in pohodov. V teh borbah so se kalili in vzgojili mnogi kadri, ki so prevzeli odgovorne vojaške in politične funkcije tudi v drugih večjih enotah nastajajoče JLA. Takoj po ustanovitvi doživi Šlandrova brigada svoj ognjeni krst v velikih borbah za prehod čez Savo. Po osvoboditvi Novega mesta se proslavi v bojih pri Kostanjevici, v oktobru uniči nemške postojanke v Radmirju, Rečici, Šmartnem ob Dreti, Motniku, Novi Štifti, Črni na Koroškem itd. Z likvidiranjem postojank v Moravčah, Pečah in Vačah osvobodi Moravško dolino. Operativno poročilo štaba IV. operativne cone pravi, da je imel sovražnik v teh mesecih 338 mrtvih in 67 ujetih.

Toda ne bi bilo prav, je še dodal tov. Ribičič, če bi na današnjem tovariškem srečanju Šlandrovcev govorili samo o uspehih brigade. Kajti nobena naša brigada, divizija in korpus ni nastala sama od sebe, samo na podlagi sklepa vojaškega štaba. Ustanovitev kakršne koli partizanske enote je bil rezultat dolgoletnega dela, naporov in žrtev tistih komunistov, partizanov in aktivistov, ki so takoj po razpadu stare Jugoslavije tako rekoč iz nič in v najtežjih pogojih ustvarjali prve partizanske enote. Tako ima tudi Šlandrova brigada svojo predzgodovino, sestavljeno iz zgodovine njenih treh bataljonov, od katerih ima vsak svojo bogato preteklost in tradicijo.

Šlandrova brigada je bila kot druge brigada udarna, lahko gibljiva vojaška enota, ne vezana na določen teren. Takoj po ustanovitvi je operirala na Dolenjskem, nato v Savinjski dolini pa tudi na Koroškem. Toda ne glede na to njeno operativno gibčnost, je imela tudi svoje področje, svoje zaledje, kjer se je najrajši zadrževala, kjer se je oddahnila po težkih borbah ali ofenzivah, kjer se je počutila doma med svojimi. To so bile za bataljone Šlandrove brigade partizanske vasi okrog Tuhinjske doline, Črnega grabna in Moravške doline.

Dvajset let je že, kar smo na Šipku zaprisegli novo slovensko udarno brigado. V teh dvajsetih letih je naša domovina zrasla iz korenin revolucije in se svobodno razvijala kot mlado plodno drevo. Osvoboditev domovine je sprostila ustvarjalne ljudske sile; nova jugoslovanska in slovenska ustava pa sta dali nove možnosti za prevzemanje tistih odgovornosti in pravic, ki pretvarjajo občana, državljana v aktivnega oblikovalca socialistične družbe.

Tako je govoril na nedeljski proslavi dvajsete obletnice ustanovitve Šlandrove brigade njen nekdanji politkomisar Mitja Ribičič-Ciril potem, ko so se okoli tribune zvrstili nekdanji borci te brigade pod vodstvom komandanta Mirka Jermana. Bilo jih je okoli sedemsto. Slavnostno zborovanje na lepo pripravljenem prostoru na Brdu pri Lukovici pa je začel predsednik občinskega Združenja borcev NOV Domžale in ljudski poslanec Anton Zakrajšek, ki je med drugim pozdravil predsednika republiškega odbora Združenja borcev NOV Janka Rudolfa, sekretarja izvršnega sveta SRS Boga Gorjana, republiškega sekretarja za promet Alojza Kolarja-Džidžija, generala JLA Borisa Čižmeka, številne druge goste ter vse borce Šlandrove brigade.

Proslava na Brdu je izzvenela v prijetno in tovariško srečanje nekdanjih borcev slavne brigade, v spomin na junaške bitke in končno zmago.

M. B.

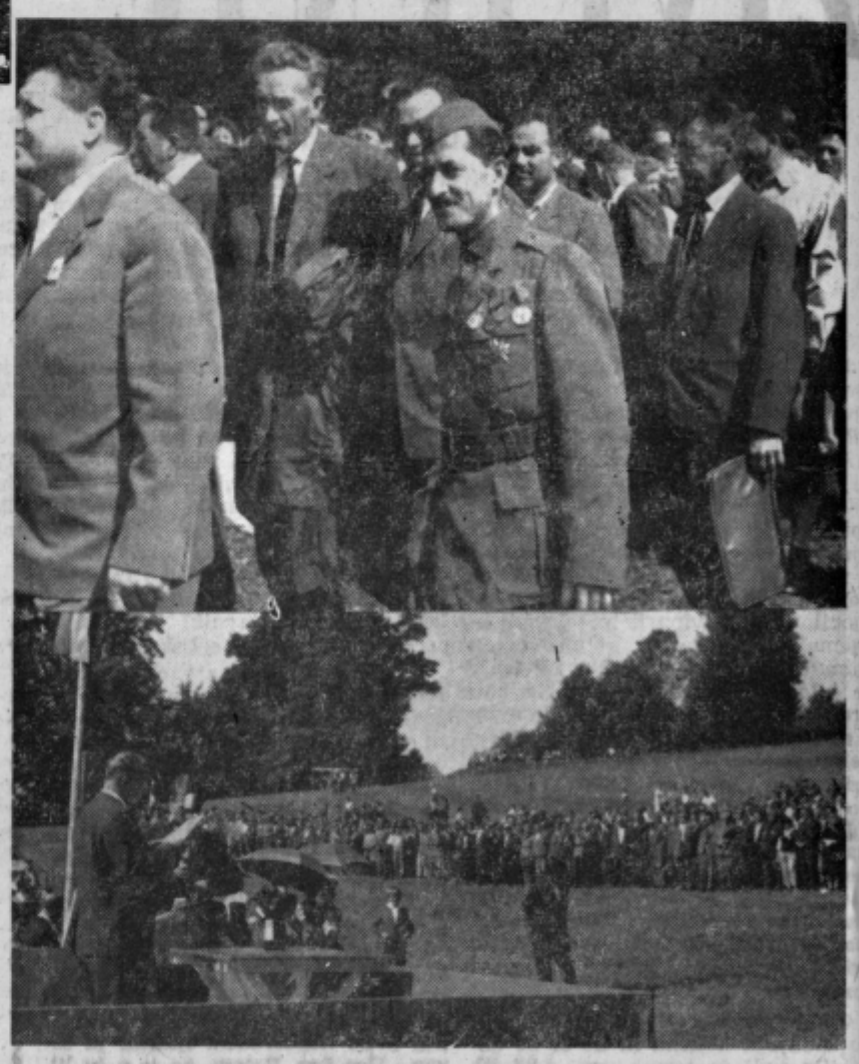

Dva posnetka z nedeljske proslave dvajsetletnice ustanovitve Šlandrove brigade. Zgoraj: skupina Šlandrovcev; na skrajni levi nekdanji komandant Mirko Jerman ter trije Celjani Jože Jošt, Ružič in Ludvik Zupanc. Spodaj: pogled na zborovalni prostor med govorom tov. Mitje Ribičiča-Cirila.

NOVA HIDROTERAPIJA V ROGAŠKI SLATINI

Gradnja nove hidroterapije v Rogaški Slatini poteka po predvideni planski zasnovi. Računajo, da bodo novi objekt izročili namenu prihodnje leto ob proslavi tristolenice zdravilišča.

Nova hidroterapija bo dvanajstnadstropna stavba z vsemi zdravstvenimi napravami in prostori, s prostori za kopeli, nadalje za fizikalno terapijo, ambulanto, ustreznimi laboratoriji itd. Tu bo tudi nekaj ležišč za težje bolnike. V tej stavbi bodo pisarne za upravo in administrativno službo. Na terasi pa bo kavarna, ki bo imela 250 sedežev v zaprtih prostorih ter 200 sedežev na prostem. V novi hidroterapiji bo še osrednja recepcija za zdravstveni zavod.

—b

Intervju

V šesto leto

VEČERNE POLITIČNE ŠOLE V CELJU

Razgovor s predsednikom občinskega odbora SZDL Marjanom Ravnikarjem ter direktorjem celjske Delavske univerze Juretom Jugom je razkril prenekatera prizadevanja tako političnih organizacij kot Delavske univerze za uspešno delo in razvoj večerne politične šole.

— Skupina sodelavcev Delavske univerze, je med drugim ugotovil tov. Jug, je že izdelala osnutek programa za letošnje delo večerne politične šole. O tem programu bo razpravljal občinski politični aktiv, ki ga bo sprejel v celoti ali pa z določenimi popravki. Na tem razgovoru bo imenovano tudi vodstvo večerne politične šole, ki bo letos praznovala že šesto obletnico uspešnega dela. Treba je namreč povedati, da smo na naši večerni politični šoli tudi v republiškem merilu najdlje in da nas zaradi tega mnogokje postavljajo za zgled.

— Predvidevate v letošnjem učnem načrtu kašne spremembe?

— Novost bo v tem, da bomo na tej šoli letos prvič proučevali tudi kulturno problematiko, sicer pa bo težišče dela v teoretičnem razglabljanju političnih ved. Razen tega ne bo izostalo praktično delo, da ne omenjam skupinskih nalog, ki so dale že lani izredno pozitivne rezultate.

— Je kaj novega v organizaciji in delu šole?

— Letos bomo slušatelje zbirali na osnovi javnega razpisa. Seveda pa želimo, da bi zlasti kolektivi izbirali za bodoče učence večerne politične šole najboljše kadre, od katerih tudi po opravljeni šoli nekaj pričakujejo. Šola bo imela sedem oddelkov s skupaj 175 slušatelji. Izredno pozornost bomo posvetili izbiri predavateljev; na vsak način bomo uveljavili zelo strogo selekcijo. Sicer bomo predavatelje stimulirali za intenzivne oblike dela, za obveznosti, ki jih bodo sprejeli in izvršili in podobno. Gre namreč za to, da bi se tudi predavatelji temeljito pripravili na pouk, na predavanja.

Da bi olajšali delo in učenje bomo pri Delavski univerzi organizirali in postopoma iz leta v leto izpopolnjevali politično knjižnico.

— Težimo, je v razgovoru poudaril tov. Ravnikar, da bi prešli na stalne oblike političnega izobraževanja, na kontinuirano delo. Zato bodo zlasti politične organizacije morale bdeti nad absolventi šole, jih usmerjati pri nadaljnjem delu in po potrebi celo napotiti v višje šole.

Naša želja je še, da bi politično šolanje zajelo tudi strokovne kadre, ki so več ali manj prepuščeni lastni iniciativi. Skratka gre za uveljavitev tako imenovanega usmerjenega samoizobraževanja. Razen tega bo Delavska univerza, kot nosilec celotnega izobraževanju, morala poskrbeti še za študente višjih in visokih šol, jim posredovati metode študija in jih tako spodbujati k stalnemu delu.

-mb-

Skromna bilanca PRI SESTAVLJANJU STATUTOV DELOVNIH ORGANIZACIJ

Skromna je bilanca dela pri sestavljanju statutov delovnih organizacij; skromna in pomanjkljiva hkrati, saj govori o vrsti slabosti, ki so se pojavile že doslej in o dolgi vrsti vzrokov, ki botrujejo tem napakam organizacijskega in vsebinskega značaja.

KOMENTAR

Po delu, ki je opravljeno, smo daleč od sklepa, po katerem bi naj bili osnutki statutov delovnih organizacij sestavljeni do konca tega meseca in tako dani v javno razpravo kolektivom. V večini delovnih organizacijah so sicer imenovali komisije za sestavo osnutka statuta; toda dlje od tega v mnogih primerih niso prišli. Ponekod so zamenjali teze z osnutkom, drugod pa zatrjujejo, da imajo razčiščene vse odnose, da so se o vseh problemih dobro pogovorili, ničesar doslej pa dali na papir. Kaj pomaga, če imajo stvari razčiščene v glavah, kot pravijo, ko pa ta material ni na razpolago kolektivu, ki bo odločal o statutu! Za tako stanje ne kaže dolžiti samo ustrezne komisije, marveč tudi organe samoupravljanja, zlasti še delavske svete, ki premalo odločno vztrajajo na tem, da bi bili sklepi o sestavljanju tez in osnutkov pravočasno izvršeni.

Slabost organizacijskega značaja se kaže tudi v tem, da ponekod skušajo razpravljati s člani kolektivov o statutu, ne da bi se pripravili na tako razpravo, kaj šele, da bi za takšne razgovore izdelali vsaj teze, če že ne osnutke. V teh primerih menijo, da naj najprej kolektiv pove svoje. Življenje govori proti takšni praksi, kajti material za razpravo mora biti pripravljen, sicer se kaj lahko zgodi, da se neorganizirana razprava izrodi.

Četudi je na razpolago le majhno število osnutkov, so že zdaj znani primeri vnetega prepisovanja vseh členov in določil. Kolektivom ne moremo in ne smemo zameriti, če pričakujejo neke vzorčne statute. Toda zamerimo jim lahko tedaj, če te statute prepišejo od prve do zadnje črke. V teh primerih jim lahko rečemo samo to, da niso razumeli pomena in namena statuta. Če že iščejo neke vzorčne statute, potem naj na njihovi osnovi temeljito analizirajo svoje stanje in perspektivo, naj na osnovi tega materiala izdelajo svoj zakonik, ki bo samo njihov in iz katerega bo razvidna njihova specifičnost! Če bi povsod ravnali tako, potem bi jim vzorčni statuti ne mogli škodovati, temveč kvečjemu dati možnost, da se bolje seznanijo s svojimi nalogami in analizirajo slabosti ter pomanjkljivosti. Spričo tega bi lahko bil tak statut le spodbuda za temeljitejše delo doma!

V osnutkih statutov delovnih organizacij, ki so na razpolago, so v mnogih primerih temeljna načela premalo obdelana. V mnogih statutih se zdi, kakor da je nosilec celotnega dogajanja v kolektivu tehnični kader; premalo je namreč poudarjena vloga proizvajalca, kot nosilca celotnega družbenega dogajanja pri nas. Nejasni so nadalje odnosi med vodenjem in upravljanjem; zelo pomanjkljivo so obdelana določila o dolžnostih in pravicah proizvajalcev. Ponekod o pravicah proizvajalcev ni napisana niti ena beseda! Skope so besede o oblikovanju in delitvi čistega in osebnega dohodka. Ne gre za podroben opis delitve, temveč za načela. Zanimivo v tej zvezi je to, da skoraj noben osnutek ne določa, da naj se osebni dohodki zaposlenih dvigajo v skladu z večanjem produktivnosti. Zelo pomanjkljivi so nadalje členi, ki bi naj govorili o delovni disciplini in o ukrepih, ki bi jih naj podvzemali napram tistim, ki bi to disciplino kršili.

V mnogih osnutkih statutov delovnih organizacij manjkajo določila o načinu obveznega obveščanja kolektiva, čeprav je to poglavje zajamčeno z ustavo. V nekaterih osnutkih niso jasni odnosi med delovnimi organizacijami ter komuno, pa tudi med delovnimi organizacijami samimi.

Vse te in podobne pomanjkljivosti govorijo, da se v kolektivih niso lotili dela s preveliko zavzetostjo. To mnenje potrjuje tudi analiza vzrokov teh in drugih napak, ki opozarja na precejšnjo nezainteresiranost, na slabo pojmovanje pomena in namena statuta itd. Te in druge ugotovitve pa narekujejo, da se bodo morali kolektivi bolj zavzeti za sestavljanje statutov in da bodo morale biti zlasti sindikalne organizacije tiste, ki bodo spodbujale k razpravi, opozarjale na napake in predlagale rešitve.

M. B.

Ob prazniku šmarske občine praznuje ves vzhodni del celjskega okraja

»KOZJANSKO V BOJU«

Ob delu hitro tečejo leta. Vsaka občina zase se trudi, da utrjuje svojo gospodarsko moč in s tem celotno našo socialistično skupnost. Ob tem včasih pozabimo, da med občinami v bistvu sploh ni meja, da so občine samo temeljne družbeno politične skupnosti, v katerih se občani načrtno in neposredno trudijo, da več in boljše proizvajajo, da si izboljšujejo življenjsko raven, da posamezni uspehi preraščajo v velike uspehe naše socialistične družbe. Praznik, kot je Kozjansko v boju, pa ob spominu na veliko zgodovinsko preteklost našega ljudstva zbriše tudi take teritorialne meje in znova odraža nerazdelno enotnost in skupnost naših ljudi, ki se je skovala v boju, uporu in delu. Vse to, kar danes imamo, je posledica takratnih zgodovinskih odločitev, zato je prav, da se ob zgodovinskih dnevih tega spominjamo in osvežujemo spomine na narodno-osvobodilni boj.

Letos prvič praznujejo šentjurska, laška, brežiška, krška, sevniška in šmarska občina skupaj, ker prav to območje je bilo med narodnoosvobodilnim bojem povezano v partizanskem kozjanskem. Tokrat združeno odkrivajo spomenik na grobnici padlih kozjanskih borcev v Kozjem, ki obenem simbolizira Kozjansko v uporu.

Srečen je mladi rod, ki ni sodoživljal krvavih dogodkov, vendar je prav, da z obujanjem spominov vsaj približno spozna, v kakšnih razmerah se je oblikovala naša svoboda, da bo znal vrednotiti trud in žrtve ljudi, ki so izgorevali v ognju in krvi. Srečanje ob spomeniku nedvomno prispeva k doživljanju globokih čustev domoljubne povezanosti, vzpodbuja mladino k delu, poglablja tovarištvo. Ob junakih partizanskega boja naj se zgledujejo mladi in sami naj postajajo izvrstni, požrtvovalni delavci, ki se bodo znali ponašati s potnimi sragami in iskrimi mislimi ob nesebičnem delu v naši socialistični skupnosti. V nedeljo praznuje občina Šmarje pri Jelšah; praznuje šest občin, praznujete vsi in pohitite na tovariško srečanje v Kozje, Zeleni Bohor šumi in nenehno obuja spomine; pridite, da skupno zapojemo slavno pesem Kozjanskega odreda: »Bohor žari . . .«

Ob delu hitro tečejo leta. Vsa naša pokrajina spreminja svoj obraz. Tu so nove hiše, ceste, proge, tovarne, spomeniki in presenečeni bi bili, če teh ne bi bilo. Toda ne smemo pozabiti, da delamo in gradimo, ker smo svobodni, v deželi, kjer je človek največje bogastvo! To pa se rojeva skozi pretekli vseljudski boj in današnje zavestno delo.

Kaj je novega na Šmarskem

Spomenik! Seveda, pa ne mislimo govoriti o praznovanju in odkritju. Kaj delajo letos, to si oglejmo. V **Šmarju** ste prav gotovo opazili stanovanjski blok kmetijske zadruge, v katerega se bodo kmalu vselili srečni stanovalci. In cesta! To je največja novost v zadovoljstvo vseh popotnikov in prevoznikov, ne samo šmarskih občanov. Črni asfalt se je že utrdil od **Grobelnega** in naprej od **Šmarja.** Še malo, pa bo čista, gladka pot v ljubko **Rogaško Slatino,** kar je posebno obetajoče za turizem. Prvič so bile tu tudi mladinske delovne brigade. Kako je bilo vse dni živo v Šmarju! Prav pusto bo zdaj, ko bo utihnila njihova vedra pesem, ki so jo s polnih grl izlivali tudi med delom, pa čeprav je včasih še rosilo z oblakov.

V Rogaški Slatini se dvigajo temelji nove terapije, težko pričakovanega zdraviliškega objekta, ki bo med najsodobnejšimi v Evropi. Tik pred Rogaško Slatino so se pravkar v ličen stanovanjski blok gradbenega podjetja vselili stanovalci. Blok je edinstven, ker je obložen s posebnimi umetnimi ploščami, ki so izviren izdelek; podobne so marmorju.

V steklarni »Boris Kidrič« stoje novi stroji za prostore, ki jih gradijo. Vsak čas bodo zagorele nove peči in povečale storilnost. V **Kozjem** se pripravljajo na gradnjo novega tekstilnega obrata, v **Lesičnem** pa po dolgem času pospešeno grade novo šolo, ki je že pod streho. V **Podčetrtku** so si uredili prvič popolno razvito osnovno šolo, za katero so pripravili kar tri ločene stavbe. V dosedanjih šolskih prostorih bodo samo učilnice, v drugi stavbi tehnične delavnice, projekcijska dvorana, kuhinja in podobno, v tretji pa učiteljska stanovanja. Tako je **Obsotelje** končno dobilo razvito osnovno šolo, ki bo zagotovila enakovredno izobrazbo tudi obsotelski mladini. Zadružniki pa ponovno grade perutninarsko klavnico s hladilnicami, ki jim je tako nesrečno pogorela tik pred otvoritvijo pod podčetrtskim gradom. V **Kostrivnici** dobijo učiteljski stanovanjski četvorček, potreben pa bi bil še v **Rogatcu, Rogaški Slatini in Kozjem.**

Delajo povsod, načrtov je še veliko. Občani bi radi vodovode, cesto skozi Obsotelje, šolo v Kozjem, živinske hleve v **Imenem** in še in še! Prepričani smo, da se bo vse uresničilo, če bodo zavestno sodelovali, krepili komunalni sistem in skupno uresničevali lepe načrte. Sicer pa je kar precej novega tudi na Šmarskem in to prav letos še več, kot kdajkoli poprej, čeravno je obsotelska proga bila izredno pomembna pridobitev.

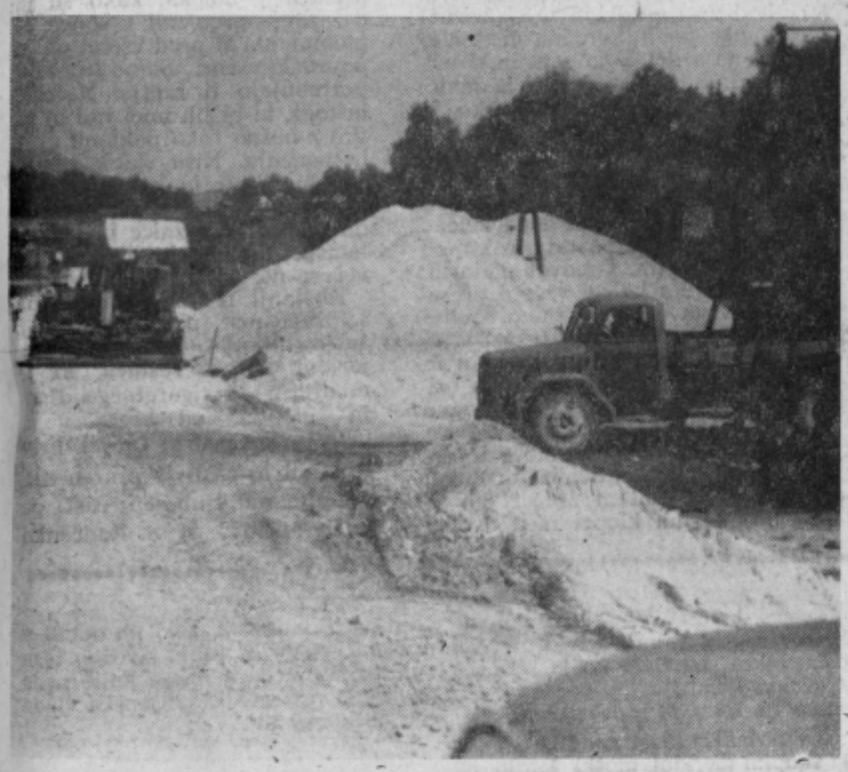

Cesta, letos največja pridobitev

Predsednik šmarske občinske skupščine Joško Lojen pred skupščinsko stavbo v Šmarju, kjer zdaj prvo leto deluje občinska uprava.

Uspehi lepi - želja še več

Predsedniku šmarske skupščine Jošku Lojenu smo zastavili pred letošnjim občinskim praznikom tri vprašanja. Že celo desetletje deluje tamkaj in vsaka pot, vsak korak v razvoju je v tem obdobju tesno povezan z njegovim delom. Živo se je nasmehnil in prav od srca pričel pripovedovati o delu, o težavah in u uspehih. V Šmarju so posebno zadovoljni še zdaj, ko imajo vsaj na občini ugodne delovne razmere v lepi novi skupščinski stavbi, pred katero smo ujeli tovariša predsednika.

»Težko bi bilo na hitro našteti vse najrazličnejše uspehe, ki smo jih dosegli po združitvi obsotelskih občin. Najbolj otipljivo je verjetno hitro poraščanje narodnega dohodka, ki je v zadnjih letih prehiteval okrajno ali republiško povprečje. To je tudi pravilno, saj se šmarska občina mora slednjič dvigniti iz tradicionalne zaostalosti. Če pa pogledamo komuno kot osnovno celico splošnega razvoja in zadovoljevanja potreb državljanov, potem je večini šmarskih občanov danes jasno, da bi prejšnje male občine ne mogle tako napredovati.

V prihodnjih sedmih letih, za katere pravkar izdelujemo načrt našega razvoja, moramo še veliko napraviti. Eno so uspehi, drugo potrebe, toda želja je še več. Narodni dohodek na prebivalca je kljub skokovitemu porastu še vedno prenizek za pokrivanje vseh potreb. Razvojni načrt mora biti takšen, da bo zagotavljal skladen razvoj, pri čemer morajo sodelovati vsi občani. Prepričani smo tudi, da bo pri začrtovanju novih kapacitet v okrajnem in republiškem obsegu šmarska občina našla ustrezno mesto. Ob razvoju kmetijstva in terciarnih dejavnosti je potrebno poskrbeti še za razvoj industrije. Prvenstveno si želimo močnejšo predelovalno industrijo za kmetijske proizvode, to še posebej na Kozjanskem in v Obsotelju; nove sodobne turistične objekte in prepotrebno obsotelsko cesto.

Čutim, da se naši občani vedno bolj v okviru občine povezujejo v veliko družino, ki se sama zaveda, da je edino v složnem sodelovanju lahko uspeh. Prav zaradi tega pa se vedno bolj krepi neposredno samoupravljanje, povečuje se soodgovornost nas vseh in je tako uspešnejše iskanje vedno novih oblik. Zdaj izdelujemo občinski statut, ki bo vsekakor odraz našega skupnega prizadevanja in resničnih sprememb, ki smo jih doživeli med krvavo vojno in v našem socialističnem razvoju do danes.«

Ob zaključku je predsednik Lojen podčrtal še pomen kozjanskega praznika, ki združuje vse ljudi vzhodnega dela celjskega okraja. To je potrebno v spomin na naše padle borce in posebno še za mladino, kateri predajamo dediščino naše velike zgodovine.

s.

Zemlja je bogata

O ravninskih zemljah največkrat pripovedujejo, da so kmetijski paradiži. Šmarska pokrajina je skromna, doline so redkost; previja in lomi se v gozdnatem gričevju kot v vztrajnem krču od Boča do Orlice, od Donačke gore do Bohorja. Pa vendar je bogata in se njene krčevitosti ne smemo prestrašiti. Ljudje so se stoletja ubadali s težko ilovico, z golimi rokami trgali kamenje in ostarele korenine, da so izmozgali trdo skorjo zmesnega kruha po kozjanskih strminah. Žuljave roke, zavozlane, čvrste mišice, ki so se krčevito napenjale pod raskavo kožo, so se vselej ujemale z razgibano zemljo in bile odlika šmarskega upornega in vztrajnega kmeta. Molili so in preklinjali, garali, z nevarno občutljivostjo postavljali spomenike in pazili na vsako ped svoje posesti. Kruh je bil težak, grob in trd.

Samo delo pa ni dovolj; zemljo obračati z golimi rokami in jo siliti, da rodi beli kruh, a ji ničesar nuditi, je prazen trud. V mejah skromne posesti, kjer je le prgišče dobre prsti, še tako delaven, zgaran kmetič ne more iztisniti iz zemlje kruha, pijače, mesa in obleke. O tem so tudi na Šmarskem vse bolj modrovali. Ob zimskih večerih so vse pogosteje prebirali kmetijske knjige in spoznavali, da je tudi šmarska zemlja, čeprav je zlomljena v gričevnatih krčih, bogata. Vse bolj jo je potrebno spoznavati, jo negovati in z delom ljubiti ter odkrivati njene tajne, da bo odprla sočne izvire kmetijskega bogastva.

»Kmetijstvo naše občine mora v nekaj letih pokazati svoj pravi obraz«, je ob neki priložnosti spregovoril tovariš Martin GOBEC, direktor združene šmarske kmetijske zadruge, ki prav s svojim delovnim kolektivom poskuša prodreti do najglobljih skrivnosti šmarske zemlje.« »Pokazati se mora v vsej svoji naravni lepoti, odkriti bogastvo, ki ga ljubosumno skriva, in ga dajati zakonitim dedičem, občanom šmarske občine, pa tudi ostalim državljanom ustrezni delež«, je skoraj pesniško poudaril. To je torej osnovni cilj šmarskega kmetijstva, ki ga bodo skušali že v prihodnji sedemletki uresničiti.

Načrtno in odločno je potrebno delati, razumno izkoriščati sile, saj je razumnost ob krepkih mišicah danes največja odlika dobrega kmetovalca. S tovarišem Gobcem se večkrat razgovarjamo, zato te besede niso plod nekega enkratnega intervjuja, temveč povzete misli ob delu.

Šmarska pokrajina ima zelo ugodno podnebje za sadjarstvo in živinorejo. Precej načrtov za obnovo sadovnjakov so v zadnjih letih že pripravili in jih vzporedno z gospodarsko krepitvijo postopoma uresničujejo na območju celotne občine. Kmetijstvo je skoraj vsa leta prav zaradi velikih proizvodnih stroškov in nepopolne izkoriščenosti šepalo v svojem gospodarskem računu. Zdaj pa je tudi šmarska kmetijska zadruga dosegla gospodarsko zanimiv delovni obračun. To so posledice načrtnega dela, ki so ga zastavili v kmetijstvu in v katerega se zavestno vključujejo tudi zasebni kmetijski proizvajalci.

Nekatera samotna, navidezno nepomembno hribovita zemljišča so že dobila drugačno podobo. Na Škrbniku in pri Rogatcu so prvi plantažni sadovnjaki, ki jasno dokazujejo, da je šmarska zemlja še polna skritih obetov. Škrbniški nasad bo že v kratkem času dajal do 250 vagonov prvovrstnega izvoznega sadja in bo tako na tem območju kmetijsko proizvodnjo povedel celo preko ravni industrijske gospodarske računice. Na Kozjanskih strminah se je uspešno udomačil črni ribez, ki ga do nedavnega tu sploh niso poznali. V prihodnjih nekaj letih bo v občini 500 ha površin pod črnim ribezom. Ista zemlja bo dajala bogatejši kruh, pa je ne bo potrebno tako trdo in žuljavo obračati, kot so jo za skromno skorjo morali doslej; pač pa skrbno proučevati, pravilno negovati in ščititi.

Strokovnjaki ugotavljajo, da je živina še vedno podhranjena, kar je posledica nekdanje velike zaostalosti. Korenito bo potrebno spremeniti krmljenje in tudi proizvodnjo živinske krme. Nikoli še niso tu vzredili toliko mladega pitanega goveda kot letos, vendar bi ga lahko še mnogo več. Zgraditi bo potrebno sodobne živinske hleve, ki so jih že lani predvideli na Imenskem polju. Obsotelska dolina je ugodna osnova za ustrezno proizvodnjo živinske prehrane, ozki mejniki so se že na precejšnjem območju umaknili enotni proizvodnji, zdaj je potrebno zagotoviti urejeno proizvodnjo in graditi.

Velika skrivnost uspešnega kmetovanja je organizacija proizvodnje. To je potrebno urediti v zadovoljstvo vseh, preiti mejnike, ki ovirajo široko obdelovanje, doseči tržno proizvodnjo najustreznejših kmetijskih kultur in to je najvažnejša naloga šmarske kmetijske zadruge, ki jo bodo morali skupno z vsemi občani vzrajno, odločno reševati.

Vzporedno s kmetijsko proizvodnostjo pa želijo na Šmarskem postaviti še kmetijsko predelovalno industrijo. Prvi zarodek je sadni predelovalni obrat SAD-SOK v Kostrivnici, ki se je zaenkrat izvrstno uveljavil. Trenutno je zelo težavno zaradi pomanjkanja proizvodnih prostorov. Takoj bo potrebno zgraditi skladiščne prostore in to verjetno v Mestinju, kjer so ugodnejše razmere za nadaljnji razvoj. Valjčni mlin v Imenem melje dan in noč. Zagotoviti pa bo potrebno tudi hladilnice za sadje in meso.

Veliko je načrtov, še več potreb. Šmarska pokrajina se zvija, valovi, toda občani vedno z večjo spretnostjo, zavestno, prepričljivo odkrivajo njene skrivnosti in trgajo iz nje tisto veliko bogastvo, ki ga tudi ta gričevnata dežela skriva v svojih nedrih. Prihodnost je jasna: to pa je najboljše zagotovilo za delovne uspehe in polet.

Občinska skupščina Šmarje pri Jelšah
Občinski komite ZKS Šmarje pri Jelšah
Občinski odbor SZDL Šmarje pri Jelšah
Občinski odbor ZB NOV Šmarje pri Jelšah
Občinski komite ZMS Šmarje pri Jelšah
Občinski sindikalni svet Šmarje pri Jelšah

VSEM OBČANOM ISKRENE POZDRAVE ZA OBČINSKI PRAZNIK 8. SEPTEMBER

Ali res ni pogojev za gradnjo nove šole v Štorah?

Store so industrijski kraj z več kot 110-letno tradicijo. Na hribčku zraven železarne je v povojnih letih zraslo prijetno in lepo naselje stanovanjskih blokov, prekrasen športni park (stadion za atletiko, igrišča za nogomet, rokomet, odbojko in košarko, telovadnica in kegljišče), v spodnjih Štorah pa lep kulturni dom. V železarni je iz šolskega okoliša zaposlenih 921 delavcev, ki se že 10 let borijo za dograditev nove šole, ker staro poslopje sploh ne zadošča potrebam, da o novi reformirani šoli ne govorim.

Popolna osemletna šola v Štorah ima 4 učilnice in majhen kabinet za učila v provizoriju, kjer se vrstijo nižji razredi v dveh izmenah, in staro dotrajano šolsko zgradbo, ki ima 4 učilnice, majhen kabinet za učila in delavnico za tehnični pouk, ki pa še zdaleč ne ustreza potrebam. V teh prostorih se stiska 600 šoloobveznih otrok. V lanskem šolskem letu je bila tej popolni osnovni šoli priključena podružnica šole Kompole, letos pa še podružnica šola Teharje. V letošnjem letu je število šoloobveznih otrok naraslo na 650, tako da bo moralo okrog 50 otrok iz Stor hoditi v šolo v Teharje.

Stara šolska zgradba je dotrajana in bi bilo škoda karkoli investirati v njo, saj se na primer nad upraviteljevim stanovanjem, kjer je razred, že nagiba strop, tako da je vse že podprto s podporniki. Stanje ostalih razredov in sanitarij je tudi nemogoče. Telovadnica (TVD Partizan) je oddaljena od šole 15 minut — lahko si predstavljamo hojo otrok tja in nazaj posebno še ob slabem vremenu. To, kar sem naštela (vsega sploh ne morem napisati, ker bi bil članek predolg), so neizpodbitna dejstva.

Napačno bi bilo misliti, da prebivalci Stor, politične in družbene organizacije ter kolektiv železarne niso dosedaj nič storili. Na vsakem zboru volivcev v preteklih desetih letih je bilo sklenjeno in od strani predstavnikov občine Celje obljubljeno, da bodo takoj pristopili h gradnji novega šolskega poslopja v Štorah. Vsak zaposleni delavec kraja pa se je na pobudo SZDL pismeno obvezal, da bo prispeval ali 2.000 din ali 20 prostovoljnih delovnih ur. Okoliški kmetje so prispevali les, ki so ga podrli in že dve leti leži po gozdovih. Železarna se je pogodbeno obvezala, da bo v sklad za gradnjo šol v celjski občini prispevala 90 milijonov din po sklepu delavskega sveta podjetja z dne 1. 9. 1961, s tem, da se namensko porabi 45 milijonov za gradnjo šole v Štorah. Od celotnega zneska je nakazanih že 68 milijonov, Urbanisti in celjska občina pa se ne zganejo. Vprašam se — ali je pravilno in zakonito, da Občinski ljudski odbor prehaja toliko let prek sklepov zborov volivcev, če je sklep utemeljen in so za to dani pogoji. Ali imajo naši zbori volivcev še kakšen pomen, če naših sklepov ne upoštevajo.

Tako smo po desetih letih, po dveh delovnih gradbenih odborih, vloženih 68 milijonih, z obvezo prispevka prebivalstva, posekanim lesom, pri 650 otrokih, še vedno pri načrtih in dokončni določitvi lokacije. Kje je vzrok za tako stanje?

Občinski odborniki so najprej vedno izjavljali, da bo gradnja šole v planu naslednje leto, naslednje leto, naslednje leto... Kasneje so nam hoteli dokazati, da železarna preveč zadimi okoliš itd., itd. V tem času pa so v Celju, ki pa je sploh zadimljeno, če spusti Cinkarna svoj »blagoslov« žveplenih plinov, zgradili osnovne šole na Polulah, na Sp. Hudinji in na Dečkovi cesti. Strokovnjaki Zavoda SRS za zdravstveno varstvo so za Železarno Store izvedli meritve ozračja v bližnjem okolišu ter ugotovili, da sega območje zadimljenja z žveplenimi plini od Celja proti Storam ter se v tej smeri tudi zmanjšuje. Vpliv dimnih plinov iz železarne pa ni tako velik, da bi bila lahko to ovira za gradnjo šole v naselju na Lipi. Torej zadimljenost ne more biti vzrok. Da kraj nima perspektive, da ni prostora za gradnjo novih blokov, ni res. Da bi večina delavcev raje stanovala v Celju kot v Štorah, tudi ni res. Da so moje trditve točne, lahko potrdi tudi stanovanjska komisija pri DS železarne.

Šoloobveznost je pri nas uzakonjena, zato bi bilo nujno, da bi tudi štorski otroci delali, živeli in pridobivali nova znanja v boljših pogojih kot dosedaj.

Kot dodatek k članku navajam še, da so se 14. 4. 1963 sestali na podlagi sklica ObLO vsi odgovorni glede gradnje šole oziroma njene lokacije. Takrat lokacija ni bila določena in gradnja šole je do 30. avgusta ostala na mrtvi točki.

Sonja Ocvirk

MEDNARODNI ŠTUDENTSKI FESTIVAL V ZAGREBU

V dneh od 8. do 15. tega meseca bo v Zagrebu III. mednarodni festival študentskih gledališč. Na festivalu, ki ga prireja univerzitetni odbor Zveze študentov Jugoslavije v Zagrebu, bodo poleg domačih skupin sodelovale še skupine iz Francije, Anglije, Italije, Poljske, Grčije idr.

Tako bo ta prireditev, podobno kakor sta bila oba predhodna festivala v Zadru, pomembna manifestacija, ki ne bo reprezentirala samo rezultate študentskega gledališkega delovanja v raznih državah, pač pa bo prav tako razmotrila razne kulturne, specifično gledališke, širše družbene probleme, ki dandanes zanimajo mlade ljudi, zbrane po univerzah okrog študentskih gledališč. Zagrebški festival je v tem smislu segel preko univerzitetnih okvirov. Da bi šel v tej smeri še dalje, je zbral okrog sebe tudi letos vidne gledališke delavce iz raznih držav, ki bodo ob tej priložnosti predavali o področju svojega dela. O afirmaciji tega festivala v mednarodnem merilu govori dejstvo, da so na letnem zasedanju Internacionalne unije študentskih gledališč, katere člani so skupine iz 15 držav, med njimi tudi iz naše države, sklenili, da bo prihodnji festival te organizacije 1964. leta v Zagrebu. Doslej je bil vsako leto v Erlangenu.

Pričakujejo, da bo festivalu prisostvovalo preko 400 članov gledaliških skupin, delegatov in gostov iz naše države in inozemstva.

S tem v zvezi je redakcija Mladosti odločila, da bo dodelila nagrado za najboljšo predstavo. Nagrada bo imela simbolični značaj v obliki posebnega kipca.

Shakespearova komedija ponovno na prostem

Slovensko ljudsko gledališče v Celju bo v predsezoni ponovilo nekatere predstave iz prejšnje sezone bodisi v Celju bodisi v okoliških krajih. Na prostem bosta dve ponovitvi Shakespearove komedije »Kar hočete« pred Vodnim stolpom v Kocenovi ulici. Predstavi bosta v soboto, 7. septembra in v nedeljo, 8. septembra ob 19.30. To bosta zadnji predstavi priljubljne Shakespearove komedije v Celju; občinstvo nanjo še posebej opozarjamo.

V predsezoni bosta odigrani še uprizoritvi: večer poljskih satir »Smeh ni greh« in Budakova ljudska igra »Metež«.

OGLAŠUJTE V
CELJSKI TEDNIK

PEVSKI ZBOR UPOKOJENCEV

Na množičnem sestanku Društva upokojencev v Štorah in Teharjih so sklenili, da bodo ustanovili društveno samopomoč in pevski zbor upokojencev, ki ga bo vodil pevovodja AVGUST ULAGA iz Železarne. V pevski zbor, za katerega vlada veliko zanimanje, se je v kratkem času vključilo že 9 članov in 7 članic društva. Pevski zbor bo imel nalogo, da bo razširjal in posredoval našo pesem, prirejal razne prireditve v domačem in drugih krajih, skrbel za kulturno izživljanje svojih članov, sodeloval pa bo tudi na vseh pogrebih umrlih članov društva. J.

Frajerji

Imeli so ga za srečnega fanta. Imel je očeta in mater, knjižnico in polno neizpolnjenih sanj, imel je veliko prijateljev v kavbojkah in deklet z zaničljivi pogledi. Lahko je živel sam zase, gledal oblake ali filme na vojaški način, lahko je hodil po gozdovih in si žvižgal o nerojenih koračnicah, lahko pa je sedel čisto sam in si priznal: Saj potrebujem le malo, čisto malo ljubezni. Lahko je hodil po ozkih, belih stezah v mestnem praku in premišljeval o topovih, obenem pa nemoteno, nežno pobral odlomljen cvet in ga položil med zelene veje, lahko je postal otrok med otroki in jim kupoval sladoled, lahko je s kolegi večere presedel v kavarni in pijano zavijal o nesmiselnosti življenja. Skratka, lahko je bil to in ono, in kadar se je najbolj besno oziral za konjakom, mu je v srcu plavala otroškost. Bil je človek, ki se je dneve in dneve izgubljal v matematičnih formulah in se je potem zvečer, ko je posedel na klopci med dvema kostanjema, tiho zahvalil neki deklici za njeno ljubezen. Pod tistimi starimi kostanji se je čas za hipec ustavil in se spremenil v lepoto, v verjetnost lepote. Samo za tisti drobni hipec je iz njega zasijala vera v tisto, tisto veliko, daljno: življenje. Samo za tisti drobceni hipec se je frajer s ceste spremenil v fanta, ki ima vsega dovolj, pa vendar premalo, v fanta, ki je potreboval samo malo več ljubezni. Izginil je tiger, ki je renčal na vogalih, ostal je samo nekdo, človek, ki kljub konjaku in eksistencializmu, potrebuje nekaj čisto človeškega: toplote, ljubezni, dom. Kostanji so zašumeli in se nasmehnili, kadar je ves trepetajoč s solzami v očeh poljubil tisto dekle, mesec je za hip zaprl oči, kadar je v jokajočem njemu spoznal tipa s ceste. Rahlo in tudi njemu, tipu, nerazumljivo, se je v matematična razmišljanja začelo vpletati nekaj toplo domačega, misel na življenje brez konjaka in kavarn brez ceste in pijanih kolegov, na življenje z nekom za nekoga. Tu in tam so še živele podobe s filmskih platen, vriski svobodnih, nevezanih fantov z žvečilnim gumijem, počasi pa se je vse izgubilo v šelestenju kostanja, življenju, ki naj bi prišlo. Frajer je vedel, da nekomu nekaj pomeni, in ni ga bilo sram. Ni povesil oči pred prijateljem, dan za dnem, večer za večerom so kostanji zaklepali skrivnosti v svoja srca. Ona, tista deklica, ki je znala oproščati, pa je znala varovati svojo veliko skrivnost. Nikomur ni povedala, kako se je tiger prelevil v mucka, kako se je dež zanj spremenil v sonce. V globini, skriti pred vsemi pa je povedala vsem: »Samo ljubezni potrebujejo ti fantje. Nečesa, nekoga, ki bi jih imel rad in bi jim z nežno roko poklonil cvet hrepenenja. Niso slabi. Imajo ugledne očete in kavbojke, konjake in dekleta z zaničevalnimi pogledi, knjižnice in logaritemske tablice, imajo vse. Le nečesa ne: tople, tihe ljebezni.«

Kostanji, ti stari kostanji, pa so skrivnost povedali naprej. In od takrat se za vsakim frajerjem skriva resnica, ki je modrejša od cigaretnega dima in globlja od kozarcev in ostrejša od psovk: Človek brez ljubezni in časti je prazen nič, vzemite mu ljubezen, čast, pa je živ mrlič... S. Radčenko

Gustav Grobelnik:

Diploma iz Arezza

(IZ KRONIKE KOMORNEGA MOŠKEGA ZBORA CELJE)

Intonazione doma

Na Arezzo smo začeli misliti takoj po Llangollenu 1957, zakaj, če smo uspeli v Llangollenu, bi morda tudi Arezzu. Toda Arezzo — Concarso polifonico internazionale — so pravili, da je zahtevnejši od Llangollena. Zato smo ga, sledeč preudarnosti našega maestra Kuneja, odložili na kasnejši čas, ko bi se utegnili povzpeti še za stopnico višje na lestvici pevske kulture.

Umetniška zmogljivost, ki jo je zboru priznala strokovna kritika na najrazličnejših nastopih zadnjih treh let, zlasti pa na samostojnih koncertih v Trstu in Gorici (1960) ter v Zagrebu (1961), je končno privedla do odločitve, da naš pevski študij 1962-63 usmerimo v nastop v mednarodni koncertni areni v Arezzu 1963.

Ko smo bili samih vaj že skoro naveličani, je zbor prejel prvo priznanje: Kulturno-prosvetni svet Jugoslavije je na predlog svoje glasbene komisije (od Slovencev je član te komisije skladatelj in glasbeni pedagog Radovan Gobec) letos aprila odločil, da pojde naš zbor v Arezzo kot uradni zastopnik moških zborov Jugoslavije. (Kot zastopnik mešanih zborov je bil določen akademski pevski zbor »Mirče Acev« iz Skopja). Razen lastnega programa je bilo treba naštudirati še program, ki ga predpisuje tekmovalni pravilnik.

Arezzo

Glavno mesto istoimenske pokrajine v Toscani, ki je vsako leto od 1952. naprej prizorišče mednarodnega tekmovanja v polifoniji. Tekmovanje prireja z zgledno moralno in finančno podporo državne oblasti tamošnje Društvo prijateljev glasbe »Guido d'Arezzo« (Guido Aretinus, glasbeni teoretik in reformator glasbene pedagogike, rojen v Arezzu konec 10. stoletja). Tekmovanje zborov se odvija po posebnem pravilniku, po katerem so zbori dolžni izvajati število predpisanih skladb ter določeno število skladb, ki jih odobri prireditelj iz zborovega prijavnega repertoarja).

Letošnjemu tekmovanju je bil pokrovitelj predsednik republike Antonio Segni, častno predsedstvo pa so tvorili predsednik senata, predsednik poslanske zbornice ter predsednik ministrskega sveta, a med člani častnega odbora so bili razen najvidnejših predstavnikov italijanskega političnega, kulturnega in umetniškega življenja, še poslaniki držav sodelujočih zborov, tako tudi naš ambasador v Rimu Ivo Vejvoda. Izvršni odbor je bil razumljivo v rokah političnih in kulturno-prosvetnih delavcev, gospodarstvenikov in turističnih delavcev mesta Arezza ter društvenih odbornikov, medtem ko je bila ocenjevalna komisija mednarodna. (Jugoslavija letos ni sodelovala).

Za prve štiri plasirane zbore v vsaki skupini (mešani, moški, ženski, narodne pesmi, gregorijansko petje) in posebej za italijanske zbore so bile pripravljene lepe denarne nagrade, 23 po številu. Dali so jih razen prosvetnega ministrstva, pokrajinske vlade in mestne občine, še razne banke, gospodarske zbornice ter večja trgovska in industrijska podjetja, za gregorijansko petje pa cerkvene ustanove, v skupni vrednosti 2,435.000 lir. Po podatkih, ki smo jih dobili v Arezzu, pa je za samo izvedbo tega uglednega mednarodnega kulturnega srečanja prispevala italijanska vlada 35 milijonov lir...

Intermezzo v Trstu

Pot v Arezzo smo sklenili izkoristiti za obisk tržaških Slovencev, saj je še veljalo bratsko nasvidenje izza našega gostovanja leta 1960. Slovenska prosvetna zveza je takoj in ljubeznivo izrazila pripravljenost, da organizira naš koncert in naše bivanje v Trstu.

19. avgusta nas je celjska poslovalnica Kompasa z udobnim Deutzom pripeljala v Trst, zvečer istega dne smo že, pomešani med desettisočglavo množico, občudovali edinstveni ognjemet v pristanišču — prireditev tržaške »turistične in letoviščarske ustanove«, 20. avgusta dopoldne smo snemali za slovensko oddajo tržaškega radia, zvečer pa koncertirali v tržaškem Avditoriju v korist žrtvam potresa v Skopju. »Primorski dnevnik« je več dni prej opozarjal na nas kot na »enega najboljših zborov Slovenije«.

Kljub počitnicam domala razprodanega avditorija nismo razočarali: dali smo koncert, na katerega smo ponosni. »Primorski dnevnik« je takoj naslednjega dne poročal o »odlični izvedbi zahtevnih pesmi« in kako je zbor »pretresel navdušene poslušalce«, tržaški radio (prof. Karlo Sancin) pa o globokem muzikalnem doživljanju pevcev, ki jih vodi dirigent prof. Egon Kunej, preizkušeni mojster in polnokrvni muzik«. Navdušeni sprejem našega nastopa je bila velika spodbuda za Arezzo.

(Konec prihodnjič)

Predsednik Slovenske prosvetne zveze Ubald Vrabec čestita zborovodji prof. Egonu Kuneju.

Iz dveh – ena šola

OB ZDRUŽITVI GOSTINSKE IN GOSPODINJSKE ŠOLE

Že štiri leta deluje v Celju — nekako »v senci slave drugih« gostinska šola. Majhna po prostorih, pa dokaj velika po številu učencev, je zlasti v zadnjem času, ko povsod pri nas posvečamo turizmu in gostinstvu veliko več pozornosti, močno pridobila na pomenu. Pred dnevi je o celjski gostinski šoli, ki v glavnem vzgaja natakarje in kuharje, razpravljala tudi celjska občinska skupščina. Odtlej deluje gostinska šola združeno z nekdanjo gospodinjsko šolo iz Šentjurja, ki v prejšnjih pogojih nekako ni več najbolje ustrezala družbenim zahtevam. Pomočnik direktorja gostinske šole je tovariš Jaka Majcen in prav njega smo naprosili, naj nam o šoli kaj več pove.

»Profili kadrov, ki jih vzgaja naša šola, so še vedno nedodelani. Seveda pa turizem in gostinstvo zahtevata čedalje bolj izobražene ljudi. Zato se nam zdi tudi odločitev, da prejšnje dvoletno šolanje naših učencev zamenjamo s triletnim, pravilna in koristna. Šola naj bi še naprej vzgajala natakarje in kuharje, poskrbela pa naj bi tudi za izobraževanje odraslih, saj je v našem okraju v gostinstvu in turizmu zaposlenih veliko ljudi, ki za delo na svojih področjih niso dovolj strokovno usposobljeni. Tako se bo šola verjetno kasneje preimenovala v center za vzgojo gostinskih kadrov«.

»In problemi?«

»Največji problem naše šole je prav gotovo učno delovišče. Vse sorodne šole v Sloveniji so to uredile, le učenci v Celju so mnogo na slabšem. Prav te dni se dogovarjamo, da bi za tako »praktično učilnico« uporabili restavracijo »Pošto«, ki bi bila v te namene prav primerna. V njej bi učenci gostinske šole resnično lahko izpopolnjevali svoje znanje«.

»Združitev gostinske šole iz Celja in gospodinjske šole iz Šentjurja je marsikaterega Celjana presenetila. Zanima nas, kako boste organizirali pouk na dveh tako oddaljenih oddelkih?«

»Letos bosta v Celju delala dva oddelka natakarjev in oddelek kuharjev, v Šentjurju pa oddelek kuharjev. Mislimo, da je taka razdelitev pravilna in dokaj ugodna tudi za organizacijo pouka. Sicer pa obsega učno leto učencev gostinske šole pet mesecev strnjega pouka in šest mesecev prakse. Letno da je šola okrog 60 absolventov, ki v večini ostanejo v celjskem okraju. No, v gostinstvu pa opažamo precejšnjo fluktuacijo kadrov; morda ne toliko zaradi nizkih osebnih dohodkov, kolikor zato, ker poklic na primer natakarja še ni pravilno vrednoten. Našo šolo pa teži še en problem. To je število predavateljev, ki jih je odločno premalo. Kljub temu pa upamo, da bomo tudi to ugodno rešili«.

Celjska gostinska šola živi v izredno tesnih prostorih. Če bo situacija ostala nespremenjena, bo, če ne prej — čez dve leti sigurno šola tako utesnjena, da bo nastopilo vprašanje njenega obstoja. Ker pa je ta zavod za celjski okraj nedvomno velikega pomena, upamo, da do tako kritičnega položaja ne bo prišlo.

-ij

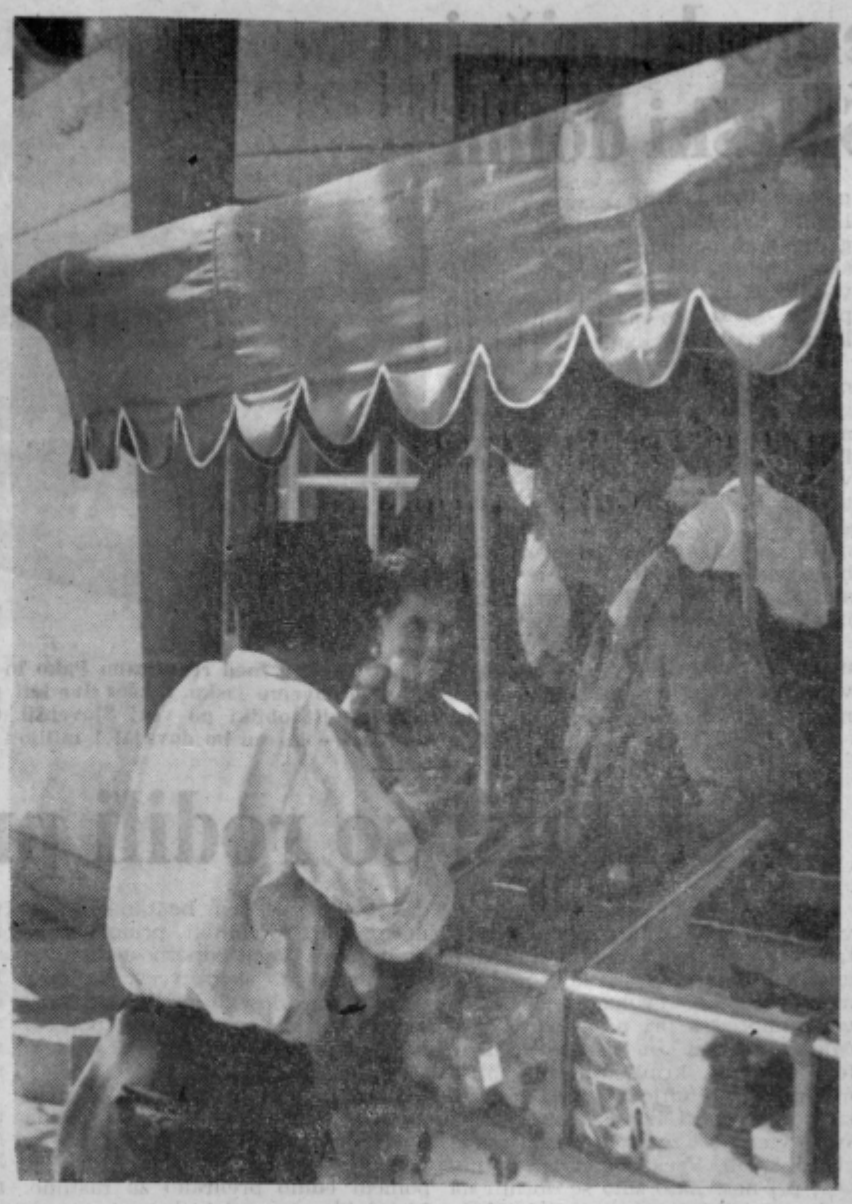

»LETEČI ZELENJADAR«

Tale voziček je pred približno dvema mesecema vzbudil pozornost radovednih Celjanov. Zdaj je voziček s sadjem in zelenjavo, ki se prevaža po celjskih ulicah in se najrajši mudi pred celjsko bolnišnico, že star znanec prebivalcev celjskega mesta. Na vozičku je pravzaprav vse kar v teh prvih jesenskih dneh ponavadi kupujemo v zelenjavnih trgovinah: od sadja pa do korenjčka. Zelenjavna trgovina na kolesih je prijetna novost in prav to je verjetno vzrok, da je dobila vzdevek »leteča« trgovina, njen prodajalec pa »leteči« prodajalec. To novost je uvedlo trgovsko podjetje »Agropromet« v Celju.

-cir

CELJSKI TRG

DRAGE GOBE

Prav nič se nam ni treba pritoževati čez našo tržnico. V preteklem tednu je bila zelo lepo preskrbljena, le perutnine je kot po navadi primanjkovalo. Krompir so prodajali po 20 do 50 din za kg, belo glavnato zelje po 30 do 40, kislo po 100 do 120, rdeče glavnato zelje po 40 do 60, ohrovt pa po 40 do 50 din za kg. Špinača je bila po 200 do 250, endivija po 80 do 160, cvetača po 80 do 170, fižol v stročju po 80 do 120 in paprika po 30 do 70 din za kilogram.

Eden največjih preskrbovalcev celjske tržnice s sadjem in zelenjavo je žalski kmetijski kombinat, ki preko svojega obrata »Vrtnarstvo« iz Medlog posreduje potrošnikom prav vse vrste zelenjave. Pravijo, da gre te dni najbolj v promet fižol, paradižnik, paprika, krompir, zelje in še nekateri drugi pridelki. »Vrtnarstvo« je tudi tisti obrat, ki s svojimi pridelki poleg tržnice oskrbuje še bolnišnico, zdravilišči v Rimskih Toplicah in Laškem ter še nekatere druge. Zato nas je zanimalo, kako so se založili za zimo. Vendar smo zvedeli, da »Vrtnarstvo« zimskega krompirja ne bo imelo, ker je več površin zasadilo z zgodnjim krompirjem. Pravijo, da so prepričani, da bodo potrošniki krompir za zimo dobili tudi drugje. To pa je tudi res, saj bo Agropromet tudi letos poskrbel za večje količine ozimnice.

No, ostale cene pa so bile v preteklem tednu takšne: paprika po 60 do 100 din, kumare po 30 do 200 (vključili smo tudi kumare za vlaganje), paradižnik po 30 do 80, buče po 20 do 60, jabolka po 90 in 50 din kilogram, hruške pa po 60 do 120 din. Breskve so prodajali po 80 do 200 din, grozdje pa po 100 do 180. Mirosan je pripeljal na trg večjo količino češpelj po 40 din, sicer pa se jim cena suče tudi po 90 din za kilogram.

Le gobe so izredno drage. So po 400 do 600 din kilogram, poleg tega pa so tudi precej slabe kvalitete.

»Če bo šlo tako naprej«, mi je, predno sva se poslovila, dejal tržni nadzornik tovariš Murko, »lahko v prihodnjem tednu pričakujemo še občutnejši padec cen«.

CELJSKA LJUDSKA TEHNIKA

za otroke iz Skopja

Ob katastrofi, ki je zadela metropolo Makedonije, se je darovalcem iz vse naše dežele pridružil tudi občinski odbor Ljudske tehnike iz Celja. Odločili so se, da bodo zbrali toliko sredstev, da bodo z njimi lahko opremili eno delavnico za tehnični pouk v eni izmed skopskih osnovnih šol. To so sporočili štabu za pomoč porušenemu Skopju. Pred dnevi pa so sprejeli zahvalo izvršnega sveta SR Makedonije za to svojo veliko pripravljenost. Mislimo, da zasluži občinski odbor Ljudske tehnike iz Celja tudi naše priznanje.

-ca

EMAJLIRKA PRAZNUJE

Včeraj je kolektiv tovarne emajlirane posode v Celju proslavil 67-letnico začetka skromnega izvoza svojih izdelkov. Danes je zabeleženih že nad petdeset držav, s katerimi ima tovarna emajlirane posode redne poslovne odnose.

V program proslavljanja te obletnice je delovni kolektiv vključil tudi uradno bivanje devetih zastopnikov tovarn emajlirane posode iz Grčije, Cipra, Malte, Zahodne Indije, Sirije in Iraka. Pričakujejo, da bodo gostje poleg tega, da se bodo seznanili z delom pri nas, obiskali tudi nekatere turistične kraje.

Prometna kronika

Spet je minil teden, poln prometnih nesreč.

S TRAKTORJEM V PREPAD

V torek, 27. avgusta je pri strelišču ob gostišču »Na griču« zdrsnil v štirinajstmeterski prepad traktor, naložen z gradbenim materialom. Voznik traktorja Alfonz Kaše iz Celja se ima zahvaliti le svoji prisebnosti, da se mu ni kaj hudega pripetilo. Še pravi čas je namreč skočil iz traktorja, ki se je nato zavalil v prepad. Škode je za več kot sto tisoč dinarjev.

Z AVTOMOBILOM V JAREK

Isti dan zvečer se je pripetila prometna nesreča tudi na ostrem ovinku pri Ivenci. Z osebnim avtomobilom je proti ovinku pripeljal Franjo Grezila iz Kamnice pri Mariboru. Ker je vozil prehitro in je na ovinku zaviral, ga je začelo zanašati in zdrsnil je pod cesto. Tam se je vozilo prevrnilo. Poškodovan ni bil nihče, materialno škodo pa cenijo na približno 250 tisoč dinarjev.

SLABO VZDRŽEVANA CESTA

Cesta v Jagočah pri Laškem je zelo slabo vzdrževana. To je bil tudi vzrok za prometno nesrečo, ki se je pripetila v sredo, 28. avgusta. Tisti dan je po tej cesti pripeljal s tovornim avtomobilom, ki je last opekarne iz Ljubečne Ivan Belak. Na nekem odseku se mu je cestišče vdrlo in tovornjak se je prevrnil. Voznik in sovozač sta še pravočasno skočila iz tovornjaka, tako, da se jima ni nič pripetilo. Škoda na tovornjaku pa je 200 tisoč dinarjev.

PREHITRO VOZIL

Isti dan je iz ovinka pri Levcu odneslo osebni avtomobil, ki ga je vozil Ignac Germ iz Žalca. Ta je z veliko hitrostjo vozil proti Celju. Toda na ovinku pri Levcu je vozilo začelo zanašati — cestišče je bilo mokro — in trčilo je v obcestni kamen. Od tam se je avtomobil odbil na levo stran, kjer je obstal. Na vozilu je za okrog 100 tisoč dinarjev škode.

Dan nato se je podobna prometna nesreča pripetila tudi v Žalcu. S precejšnjo hitrostjo po mokri cesti pripeljal z osebnim avtomobilom Stanislav Rijavec iz Ljubljane. Zaradi mokrega cestišča in velike hitrosti ga je zaneslo v obcestni jarek. Moč udarca je Rijavca in njegovi sopotnici vrgla iz avtomobila, vendar se jima ni nič pripetilo. Škode pa je za okrog 500 tisoč dinarjev.

PREVRNIL SE JE V LOŽNICO

V sredo se je v Ložnico prevrnil tovorni avtomobil, ki ga je vozil Alojz Zakrajšek iz Ljubljane. Cesta je bila namreč mokra in vozilo je zaneslo v ograjo mostu, od tam pa v narasel potok. Šofer je ostal nepoškodovan, na vozilu in tovoru pa je nastala velika materialna škoda.

KRAVA SE JE ZALETELA V AVTOMOBIL

V petek, 30. avgusta se je med Krško vasjo in Cerkljami pripetila težja prometna nesreča. Proti Brežicam je z osebnim avtomobilom vozil Viki Račič iz Cerkelj. Na desni strani ob cesti je stal Franc Potokar in na povodcu držal kravo. Prav v trenutku, ko je osebni avtomobil prihiteval, se je krava vodniku iztrgala in se zaletela v avtomobil. Voznik je izgubil oblast nad krmilom, ki se je pod cesto prevrnil. Pri nesreči so bili poškodovani voznik in dve sopotnici, materialne škode pa je za več kot 500 tisoč dinarjev.

PREMAJHNA VARNOSTNA RAZDALJA

V petek, 30. avgusta sta se pripetili dve podobni prometni nesreči. Ena se je zgodila na cesti iz Celja proti Ljubljani, druga pa v Celju. Vzrok obeh pa je enak: premajhna varnostna razdalja. Pri prvi prometni nesreči je voznik osebnega avtomobila Drago Orač trčil v vozilo Karla Capudra, ki je vozil pred njim. Le-ta je namreč zaviral, drugi voznik pa vozilo ni mogel pravočasno ustaviti. Popoldan se je v Celju pripetila še druga taka nesreča. Prvi voznik Hardvik Pirnovar iz Slovenskih Konjic, za njim pa Mirko Hajnšek iz Celja. Ko je prvi voznik začel zavirati, se je drugi vanj zaletel. Škoda na vseh štirih vozilih: skoraj 200 tisoč dinarjev.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

V soboto, 31. avgusta je na Križišču Dečkove in Mariborske ceste voznik tovornega avtomobila Rajko Kunič iz Celja izsiljeval prednost pred motoristom Ivanom Koroškom, i je vozi po predostinilrdgovaeaetanazum ki je vozil po prednostni cesti. Motorista je podrl in v bolnišnico so ga odpeljali težko poškodovanega.

No, v preteklem tednu se je pripetilo še več prometnih nesreč. Težko poškodovan je bil mopedist in neki pešec. Zato ni odveč, če opozorimo na največjo previdnost.

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 25. do 31. avgusta 1963 je bilo rojenih 12 deklic in 11 dečkov.

Poročili so se:

Rudolf Planinšek, ključavničar iz Zabukovce in Ivanka Zevnik, učiteljica iz Libojv. Viljem Tržan, avtomehanik in Helena Todorović, uslužbenka, oba iz Celja. Janez Cede, šofer iz Kasaz in Ivana Cehner, učiteljica iz Dobjega pri Planini. Ing. Branko Ocvirk, inženir kemije in ing. Marija Orešnik, inženir agronomije, oba iz Ljubljane. Milan Vovk, vodovodni inštalater in Rajka Pečolar, uslužbenka, oba iz Celja.

Umrli so:

Franc Mikola, invalidski upokojenec iz Platinovca, star 70 let. Jožefa Žagar, gospodinja iz Vojnika, stara 67 let. Vesna Galof, otrok iz Zvodnega 26, stara 1 mesec 19 dni. Konrad Miklavčič, upokojenec iz Klenovca, star 55 let. Marica Kolarič, otrok iz Majer, stara 1 dan. Mitja Mrežar, otrok iz Hrastnika, star 10 mesecev.

KRONIKA NESREČ

Pri padcu so si zlomili nogo: Ivan Sojič iz Lubnice pri Vitanju, Darinka Pobirk iz Gomilskega, Julij Lazar iz Arje vasi in Jože Majhenšek iz Griž. — Nogo si je pri padcu poškodovala Ana Stravs iz Razdela pri Strmcu. — V roko se je vsekal pri delu Jože Ulaga iz Polzele. — V rudniku Zabukovca se je pri delu poškodoval rudar Alojz Krebs. — Krista Hanžič iz Gomilskega je padla z gospodarskega poslopja. Dobila je notranje poškodbe. — Pri padcu si je zlomila nogo tudi Frančiška Kukovič iz Dramelj. — V Škofji vasi so v pretepu zabodli z nožem v prsi Mihaela Lipičnika. — Pri delu v Tovarni emajlirane posode je transmisija zgrabila delavko Ano Vodnik. Poškodovala si je roke in glavo. — Franca Rotarja je na cesti podrl avto. Zlomil si je nogo. — Z drevesa je padel Ivan Trupej iz Hramš. Poškodoval si je roko in nogo. — Z mopedom je padel in si zlomil nogo Ivan Bobnar iz Grušce pri Dramljah. — Pri padcu si je poškodoval rebra Karl Dragar iz Griž. — Sedemletna Cvetka Sedminek iz Sempetra je padla z voza in si poškodovala glavo. — Tudi Edvard Lipovšek iz Lopate si je pri padcu poškodoval glavo.

RADIO CELJE

Tudi v prihodnjem tednu — torej od ponedeljka, 9. pa do nedelje 15. septembra — se bo celjska radijska postaja vsak dan oglasila z lastnim sporedom. Toda medtem ko bo ob delavnikih to ob 17. uri, se bo nedeljski spored začel že ob dvanajstih. Ob delavnikih je vsak dan najprej na vrsti celjska kronika, nato obvestila, ob 17.35 oddaja pozdravov in čestitk radijskih poslušalcev in ob 17.45 zabavna glasba in reklame.

Poleg tega pa bodo v ponedeljek ob 17.15 na vrsti tri francoske popevke, nato pa še športni pregled. V torek ob 17.15 bo igral trio Eda Goršiča, v sredo ob 17.15 bo na sporedu Bedricha Smetane Moja domovina, v četrtek »Naša dežela v popevkah«, v petek pa mladinska zbora gimnazije in učiteljišča. Tudi prihodnjo soboto bo zaključila oddaja za prijeten konec tedna.

V nedeljo pa bo najprej na vrsti pogovor s poslušalci, ob 12.10 obvestila, ob 12.15 »Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo«, ob 12.25 zbor in orkester Mitcha Millerja in ob 12.45 literarna oddaja.

Obiralci drugače porabljajo zasluženi denar

Pretekle dni so tudi zadnji obiralci zapustili Savinjsko dolino. Sodijo, da je letos bilo skupaj z domačini vred kakih dvajset tisoč obiralcev. Če upoštevamo, da je letošnji pridelek nekoliko manjši in da so torej tudi obiralci obrali manj škafov, računajo, da so obiralci skupaj dobili domala tristo milijonov dinarjev za obiranje. Preko dvesto milijonov od zasebnih kmetovalcev in okoli 65 milijonov od kmetijskega kombinata. Gre torej skupno za zelo velike zneske. Zaradi tega smo se zanimali v nekaterih celjskih trgovinah in pri oskrbovalnih podjetjih, kako se ta odliv precejšne kupne moči pozna na prometu. Znano je namreč, da so še pred leti obiralci največ denarja porabili v Celju, kjer so si nabavili že »planirane« predmete.

Tovariš **Karel Podsedenšek**, direktor trgovskega podjetja »Moda«, nam je dejal, da letos ni bilo čutiti posebnega pritiska obiralcev. Vsekakor gre za spremembo strukture porabe teh ljudi, bkrati pa je na manjši dotok sredstev v Celje imela tudi modernizacija trgovskega omrežja v ostalih krajih. Tako se obiralcem res ne izplača nositi raznih reči s seboj daleč na pot, če lahko doma dobe isto blago po domala istih cenah. Tovariš Podsedenšek pa je pristavil, da je promet podjetja zaradi obiralcev le porasel v tem obdobju.

Podobno nam je povedal tudi direktor podjetja Tkanina-galanterija tovariš **Mlinarič**. Pristavil je le še, da so v tem času zapažili močno povpraševanje po defektnem in manjvrednem blagu. Kaže namreč, da v ostalih krajih podobnih oddelkov v trgovinah, kjer bi prodajali blago z manjšo napako, nimajo.

Bistveno pa se je v tem času odhajanja obiralcev povečala poraba kruha. Skoraj za pet tisoč kilogramov dnevno, in zanimivo, poraba je porasla predvsem v centralni pekarni Veležitarja. Podobno je za okoli 100 odstotkov porasla tudi poraba mesnatih izdelkov, klobas in slanine.

Zanimivo je tudi, da v prodajalnah čevljev niso zabeležili večjih sunkov v prodaji. Tudi tu se povečanje suče okoli 10 odstotkov — pri Borovu pa so nam še povedali, da je bilo največ povpraševanja po gumijastih izdelkih.

Tako lahko ob koncu mirno trdimo, da je stara tradicija, ko so hmeljski obiralci pustili prislužen denar za obiranje v Celju, mimo. Hmeljarji ne predstavljajo več posebnega poglavja in sedaj bi tudi bilo nespametno misliti na razne sejme, kot so bili ob zaključku obiranja nekdaj v modi.

M.

KRVODAJALSKA AKCIJA V ŠTORAH

Pretekli teden je bila v Štorah velika krvodajalska akcija. Prijavljenih je bilo 115 darovalcev. Po zdravniškem pregledu, ki ga je izvršila zdravstvena ekipa transfuzijske postaje celjske bolnišnice, so odvzeli kri 110 osebam. Tudi tokrat je bilo največ darovalcev krvi iz Železarne (103), iz Štor in bližnje okolice pa 7.

J.

Slednjič: energo kemični kombinat v Šaleški dolini

Po temeljitih triletnih pripravah in analizah ter do vseh tančin izvedenih dokumentacijah za gradnjo energo kemičnega kombinata v Velenju smo te dni prejeli sporočilo od sekretarja tega združenja, tovariša **Vekoslava Valentinčiča,** da bodo verjetno že ta mesec pričeli s prvimi gradnjami. Tako bodo do konca letošnjega leta izvršili predvsem pripravljalna dela, ki so predpogoj za nadaljnjo gradnjo, in sicer: dosedanjo železniško progo med Pesjem in Šoštanjem bodo premaknili v desno, to je v bližino novega jaška v Prelogah, zgradili nov železniški most čez regulirano Pako, dokončali novo magistralo, ki bo na tem odseku tekla po starem železniškem tiru in namesto sedanjega železniškega mostu zgradili cestni most. Pravtako pa bodo v tem obdobju dokončali tudi industrijske tire ter objekte za skladišča, kar je nujna osnova za gradnjo plinarne in kasneje kemične industrije.

Čeprav se zadeva s pričetkom gradnje tega giganta, ki bo napajal z novo energetiko slovensko bazično industrijo, zavlekla, bodo vendarle že koncem 1965. leta stekli trije generatorji, ki bodo najpomembnejšim potrošnikom že dovajali novo, žlahtno gorivo.

Ta gradnja pa ni le preobrazba energetike naše industrije, temveč pomeni tudi daljnji razvoj rudnika lignita Velenje, ki je že sedaj dosegel za transportne zmogljivosti Šaleške doline svojo maksimalno proizvodnjo. S tem so se odprla vrata k petim do šestim milijonom tonam letne proizvodnje lignita.

Gradnjo energo kemičnega kombinata je po izvršeni licitaciji prevzel gradbeni obrat rudnika lignita Velenje, ki je bil najcenejši ponudnik. Poleg njega sta na licitaciji sodelovala tudi »Gradis« in »Ingrad«. Prav te dni se zaključujejo pogodbe za generatorje, ki so za plinarno najvažnejši. Le-te in ostale strojne naprave bodo uvozili s Češke. V celoti bo plinarna imela 9 generatorjev in ti bodo izdobavljeni do konca 1966. leta.

Zanimivo je to, da je prav problem nabave generatorjev bil osnovni vzrok za čakanje s pričetkom gradnje.

-ik

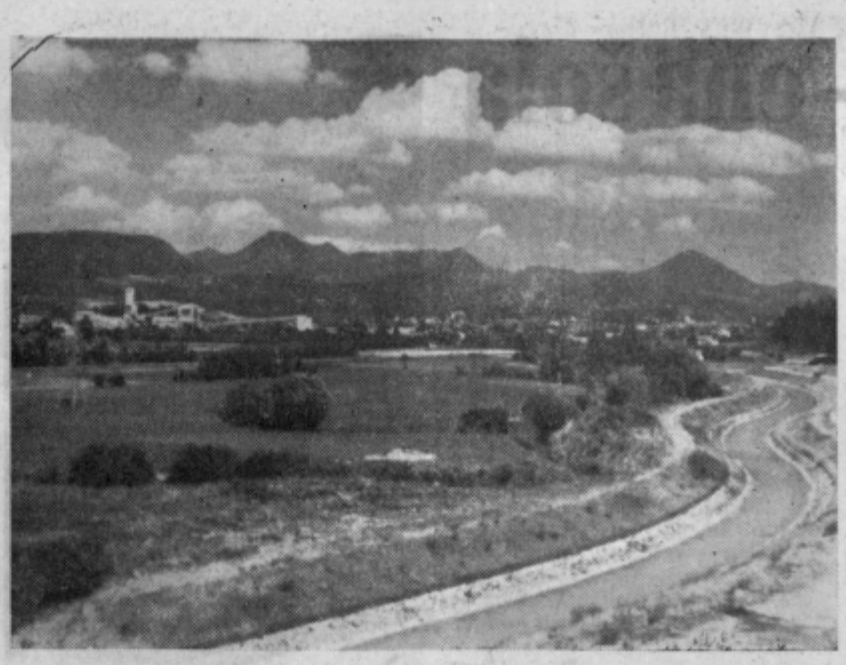

Na prostoru med regulirano Pako in železnico, ki se bo pomaknila še bližje novemu jašku, bo čez dve leti po plinovodih stekel »lignit« v novi, žlahtnejši obliki po vsej Sloveniji. Gigant sam bo tik ob viru — novem jašku — ki mu bo dovajal 1 milijon črnega zlata za predelavo

Pomemben jubilej

V nedeljo je bilo v tekstilni tovarni v Praboldu pomembno praznovanje. Delovni kolektiv tega podjetja je slavil kar tri obletnice. Tako so slavili 141-letnico obstoja podjetja, 13-letnico prevzema tovarne v upravljanje kolektiva in 90-letnico ustanovitve tovarniškega gasilskega društva.

Proslava vseh treh jubilejev je bila popoldne na dvorišču tovarne, katere so prisostvovali poleg članov kolektiva in svojcev še predstavniki družbenega in političnega življenja žalske občine, predstavniki gasilstva celjskega okraja, Gasilske zveze SRS in pa gasilci iz industrije celjskega okraja. Vsi predstavniki, ki so prisostvovali tej proslavi, so izražali zadovoljstvo nad uspehi kolektiva in gasilskega društva, ki je najstarejše industrijsko gasilsko društvo v državi, tako kot je najstarejša tekstilna tovarna ne le v državi, temveč na Balkanu.

V počastitev tega slavja je bilo dopoldne tekmovanje industrijskih gasilskih društev celjskega okraja. Nastopilo je 8 društev, ki so se med sabo pomerila za naslov najboljšega v okraju. Tekmovali so v hitrem oblačenju, metanju vrvi, streljanju, vezanju vozlov, trodelnemu napadu, teku na 100 metrov in odgovarjanju na vprašanja iz gasilske službe v industriji. Največ točk je doseglo društvo železarne Štore (782) in s tem osvojilo naziv najboljšega v okraju pred Tovarno usnja Šoštanj 746,9 točk, Tovarno emajlirane posode 717,4 točke, LIK Konjice 709,4 točke, Celulozo in Videm Krškega 663,8 točk, Prebold 662,7 točk, Rudnikom Velenje 706,8 točk in Steklarno Rogaška Slatina 587,3 točke.

M.

Poizkusi so rodili prve uspehe

Ni še dolgo, kar smo slišali, da so v Velenju pričeli na površini 2 hektarjev s poizkusi z novim dušičnim gnojilom — urejo — ki kot kaže, pomeni določeno revolucijo in bržčas velik napredek pri proizvodnji skorajda vseh vrst kmetijskih pridelkov ter tudi pri krmljenju za boljšo mlečnost in pitanje živine. To ni neka novost, kajti ti poizkusi so našli svojo vtečenost že pred časom v drugih državah. Vsekakor pa je to novost pri nas. Zato smo se obrnili na vodjo poizkusnega centra tovariša **inž. Pajenka,** ki nam je pojasnil nekaj najbistvenejših prednosti novega gnojila.

— Želel bi povedati, je dejal, da ti poizkusi niso novost Velenja, temveč da sočasno tečejo poizkusi z urejo v Mariboru, v Kopru, v Gorici in drugod. Medtem ko smo v teh krajih poizkušali predvsem prednosti novega gnojila, ki ga zaenkrat uvažamo, na vinskih trtah, smo v Velenju napravili preizkus na paradižniku, sslažni koruzi, krompirju, solati, radiču, hmelju in na travniku. In čeprav letos ni bila ugodna letina, lahko trdimo, da se kaže prednost novega gnojila v višjem hektarskem donosu, boljši kvaliteti pridelkov in predvsem v večji odpornosti rastline do bolezenskih škodljivcev. Najlepše uspehe smo dosegli pri paradižniku in hmelju, iz Kopra pa nam poročajo, da so pri poizkusni trti dosegli za 10 odstotkov večji donos.

Posebna vrednost ureje pa je predvsem v sušnem obdobju, ko večina dušičnih gnojil ne zaleže, medtem ko ureja kot folijarno (listno) gnojilo pomeni edino prehrano za rastlino. List lahko že v dobrih urah asimilira dušik iz ureje, kar je posebno važno za nujne intervencije po toči, suši ali bolezni rastline. Prav tako pa je ta pridelek pri listnem gnojenju bistveno večji kot pri talnem. Obenem pa je še ta prednost, da lahko urejo primešamo ostalim škropivom proti škodljivcem, kar pomeni, da hkrati z varovanjem rastline dodajamo le-tej tudi hrano. Prednost ureje pa je tudi v tem, da sočasno služi tudi kot beljakovinski nadomestek za hrano prežvekovalcev, kar oplemeniti manj vredno beljakovinsko krmo in poceni proizvodnjo mleka in mesa.

Poizkusi, ki smo izvršili na posestvu v Šaleku, kažejo, da lahko z določeno koncentracijo ureje v krmi namesto oljnih tropin in drugih beljakovin prihranimo pri vsakem porabljenem kg ureje do 60 dinarjev ali izraženo v ceni mleka se proizvodni stroški zmanjšajo od dosedanjih za 3 dinarje.

Jasno pa je, da so to prvi rezultati, ki nikakor niso nekaj dokončnega. Naši poizkusi bodo šele čez tri leta dali prve povprečne rezultate; posplošili pa jih bomo lahko šele takrat, ko bo te ugotovitve potrdila proizvodnja na kompleksu celotnega kmetijskega posestva Šalek.

SE O SLABI PRESKRBI MESA V SMARTNEM OB PAKI

Tovariš urednik!

V prejšnji številki Vašega lista je bil pod tem naslovom objavljen članek, ki pa po naši preveritvi nima popolnoma resnične osnove. Dostavo mesa v Šmartno ob Paki vršimo po naročilu poslovodje in to vedno pravočasno. Zato nikakor ni možno, da bi mesa primanjkovalo, čeprav ni izključeno, da zahtevam strank po določenih delih ali vrsti mesa ni moč vselej ugoditi.

Nerazumljiva pa je trditev, da so stranke čakale pred zaprtimi vrati, medtem ko so drugi prihajali in odhajali z mesom, kajti poslovalnica ima en sam vhod, ki je sočasno tudi izhod. Možno je le, da se prvenstveno postrežejo menze, ki potrebujejo meso za družbeno prehrano. Res je, da je poslovodja shranil nekaterim strankam meso v hladilnik, toda to je bila zgolj usluga v vročih poletnih dneh.

Prav tako pa pripominjamo, da prodaja kranjskih klobas na kose ni uveljavljena in je to storil poslovodja samovoljno.

Želimo, da potrošniki ob priliki številnih kritik upoštevajo tudi naša tolmačenja, kajti naša želja je, da odpravimo vse pomanjkljivosti in oskrbimo čimboljšo oskrbo potrošnikov.

Uprava kmetijske zadruge Šoštanj

KONJIČANI NA LETOVANJU V ROVINJU

Več podjetij in ustanov na območju konjiške občine ima v raznih obmorskih krajih lastne domove, v katerih njihovi delavci in uslužbenci prežive svoj dopust. Tako ima občinska skupščina svoj dom v Rovinju, ki se ga udeleženci njene uprave pridno poslužujejo. Sindikalni odbor je v vsakem članu, ki se izkaže s potrdilom o plačilu stroškov, namenil prispevati po 200 din dnevno in sicer za 10 dni na člana.

V Laškem dobijo delavsko univerzo

Ideološka komisija pri občinskem odboru Socialistične zveze v Laškem je na svoji seji po pokazateljih ankete ugotovila, da so posamezna podjetja vprašanje izobraževanja puščala dokaj vnemar. Tako je v celi občini bilo namenjenih okrog 9 milijonov sredstev za izobraževanje, medtem ko je bilo izkoriščenih zgolj nekaj 100 tisoč dinarjev. Bržčas je osnovna krivda v tem, da Laško še sedaj nima delavske univerze in to nalogo vrši komisija za izobraževanje, ki pa čestokrat ni kos porajajočim se potrebam.

In prav zato je ideološka komisija na svoji seji sklenila, da da občinski skupščini predlog po ustanovitvi delavske univerze.

To pa bo tem lažje, ker kaže, da bodo potrebni prostori za to novo ustanovo tudi na razpolago, čim bo izvršena prezidava obstoječega doma TVD Partizan v Laškem.

T. K.

Polni vlaki drvijo skozi Obsotelje

Kadri – kadri

(Samoizpoved)

»Kadri — kadri« to je naravnost magična beseda povsod tam, kjer je bujna družbena rast. In zato sem se tudi sam že zarana vpisal med kadre. Pred leti sem postal gradbeni tehnik. Toda to je bilo pred leti in še danes se radujem, ko se spominjam, s kakšnim navdušenjem smo gradili in gradili številna stanovanja, tovarne in znova stanovanja. Sam sem takrat še stanoval pri starših in nisem čutil potrebe po svojem stanovanju, čeprav sem že takrat vedel, da »kader« pomeni stanovanje in boljšo plačo in še razne ugodnosti. Toda mene je mikal nadaljnji študij in velemestna čumnata mi je bila pravcati oddih po trudapolnem zidanju. Postal sem inženir, ki se je kot samec spet vselil pri svoji mami.

Podjetje pa je rabilo kadre in ti so dobili stanovanja, kar je razumljivo. Leta so tekla in ščasoma se me je polotilo hrepenenje, da bi tudi jaz imel svoje stanovanje, svoj kotiček. Toda imel sem mamo in obzir do nje in ostal brez stanovanja. Nikogar nisem hotel užaliti, pa sem se domislil, da se še enkrat podam na univerzo in na hitro postanem profesor. Uspelo mi je in s tem seveda odhod v novi kraj, kajti naše gnezdece ni imelo gimnazije.

A prav tu sem priletel nekako z glavo na beton. Ta mi je namreč iza mlada blizek, poklicno pa sem v njem postal »kader«.

Bil sem kader za prosveto, ki je dobil učno mesto, a ne stanovanja. Ker pa sem spadal med čudake (bil sem samec) in nisem hotel potegniti nazaj v okrilje maminega krila (ponos in trmo sem vedno istovetil), sem pač shajal tudi kot hotelski gost kot podnajemnik podnajemnika. In v teh dneh sem se začel prepirati sam pri sebi s »kadri«. Začel sem upati da bodo prišli iz mode, a to je bila le moja družbeno razvojna zmota. Človek najraje tam pogreši, kjer ga žuli — mar ne!

Šele zimski podnajemniški občutki so me uravnovesili. Spoznanje, da je prosveta kadrovska perspektiva tako bliska kot novi učni načrti, so me potisnili še bližje občutkom samske osamelosti ter prebudili tudi v meni željo po družici, ki sem si jo zamišljal le v udobnih stanovanjskih prilikah. In že je bil tukaj načrt. Obabil sem se ter z upravičenostjo starega mladoporočenca potrkal na občinska vrata.

»Tako je, sedaj pa me ne boste več vlekli za nos!«

KOZERIJA

No, pa se mi je nos podaljšal, kajti mojo prošnjo so uvrstili na 357. mesto pred mano oddanih prošenj.

Tistega dne sem zavil v »laboratorij« in družica me je prvič primerjala s pohlevno živaljo, ki daje tako čudovit pršut. Toda prav v konjaškem razpoloženju sem našel rešitev. In sicer je to bil moj bivši prijatelj, gradbeni tehnik, ki je tako dolgo čakal za nadalnji študij, da mu je občina ponudila špipendijo. Nagovoril me je, da sem zapustil svoje nove poklice in se kot gradbeni tehnik, kajti inženirje niso zaenkrat potrebovali, javil na njegovo službeno mesto. In glej čuda. Odkril sem v sebi pravi »kader«.

Takoj se je našlo novo večsobno stanovanje. In če sem iskren, moram priznati, da me niti ni preveč bolelo, ko sem v novem stanovanju odkril, da spadam med tiste kadre, ki nikakor niso zaželjeni v velikem bloku. Stvar je ležala v tem, da je na to stanovanje računala družina s spoštovanim, dobrim »kadrom« in tremi otroci, ki so nujno rabili nekaj več prostora. Na njihovo stanovanje je pa že čakal zopet drugi »kader«, ki tudi ni mogel s štiričlansko družino stanovati v enosobnem stanovanju. Toda moja prednost je bila v tem, da mene še niso imeli in so me rabili. Omenjeni kadri pa so bili v teh službah že stari in so že imeli stanovanja. No, gotovo boste dejali, kako se širokoustim, toda verjemite, ta izpoved je bila potrebna, kajti moja pot do tega, sem kot, »kader« postal pravi »kader« je bila prekleto trnjeva in zaenkrat mi ni nič do tega, da bi moje večsobno stanovanje odstopil katerikolemu kadru, ki se sprehaja s toliko slabim vonjem za pravilnim kadrovanjem kot sem se jaz. Torej nasvidenje!

»kader«

BREZ STREHE JE HUDO...

O, kako smo se veselili obsoteljske proge! Nešteto vlakov je že zdrvelo po njej in mnogi otroci smo se že peljali na izlet v lepo Obsotelje, v Kumrovec, v Podčetrtek! Hudo pa je to, da še ni zavetja na postajališčih. V Šentvidu ni postaje, v Pristavi in Podčetrtku morajo ljudje pod milim nebom čakati na vlak, v Zagorskih Selih je tudi samo tabla, namesto postaje. Tako za izlet to ne moti, ker je enkraten; toda posebno še v Podčetrtku se zdaj resnično boje mokrih in hladnih dni.

Otroci s hrvaške strani se vozijo v kumrovško šolo, letos pa je razvita osnovna šola tudi v Podčetrtku, kamor se vozijo otroci iz Virštanja in Polja ob Sotli. Lani so si hrvaški učenci v najhujši sili postavili zavetje s koruznice, ki so jo privlekli z njive, toda to je bilo sramotno, kot so menili na železnici, in so stajo takoj sežgali.

Že spomladi je hodila posebna komisija, ki je zagotavljala, da bodo napravili zavetje na postajališču, toda jesen že trka na vrata, strehe pa še nobene. Samo s hrvaške strani je 32 učencev-vozačev, za Podčetrtek pa jih bo tudi približno toliko. Ali bodo morali prezebati na vetru brez zaščite, saj v Podčetrtku na postajališču ni blizu nobene strehe? Obsoteljska železnica je lepa, srebrni vlaki drvijo po njej, samo v Šentvidu, Pristavi, Podčetrtku in Zagorskih Selih bo potrebno postaviti še streho. V Podčetrtku so pri krajevni organizaciji SZDL pripravljeni tudi sami pomagati, samo da bi na postajališču bila streha za šolarje, ki so najbolj občutljivi, in seveda za delavce in ostale potnike, ki jih nikoli malo ne čaka na vlak.

MALA KRONIKA - MALA KRONI

Laško

Na območju matičnega urada Laško so se v preteklem tednu poročili:

Smit Anton, steklar iz Hrastnika št. 14 in Skoberne Marija, gozdna delavka iz Marijine vasi št. 35. Peklar Franc, rudar iz Trnovega št. 9 in Kajtna Zofija, delavka iz Rimskih Toplic št. 19.

Umrla je:

Gorišek Cecilija, upokojenka, stara 87 let iz Lokavca št. 46.

Rodili so se:

Kunšek Frančiška iz Marijine vasi 9, poljedelka rodila hčerko Darjo. Lesjak Marija, kmetovalka iz Mrzlega polja je rodila sina Dragota.

Brežice

Na območju matičnega urada Brežice je bilo v času od 24. do 31. 8. 1963 rojenih 9 dečkov in 1 deklica.

Porok ni bilo.

Smrti ni bilo.

Šentjur pri Celju

V preteklem tednu so se na območju občine Šentjur dogodila naslednja matična dejstva:

ROJSTVA:

Rodili sta se dve deklici.

SMRTI:

RATAJ Cecilija, preužitkarica iz Hruševca št. 29, stara 89 let. ANTLEJ Alojz, otrok iz Ravnega pri Dobjem, star 2 leti. ZALOKAR Franc, kmetovalec iz Gorice pri Dobjem, star 54 let.

POROKE:

VOLASKO Anton, knjigovodja iz Jezerc pri Dobjem 5 in ŠTOR Marija, učiteljica iz Dobja pri Planini št. 3.

OBJAVE IN OGLASI...

KOMPAS OBVEŠČA

MILANO — FIRENZE — 5-dnevni avtobusni izlet; prijave do 10. septembra.
ST. GALEN (Švica) — šestdnevni avtobusni izlet na mednarodno kmetijsko-mlekarsko razstavo; istočasni ogled Züricha in Milana; prijave do 16. septembra.
BENETKE — TRST — dvodnevni avtobusni izleti za delovne kolektive in organizacije.
GROSSGLOCKNER — dvodnevni avtobusni izleti za delovne kolektive in organizacije.
TRST — BENETKE. Za kolektive prirejamo stalne dvodnevne izlete v Trst—Benetke s posebnim popustom.

Za vse objavljene izlete vam po želji brezplačno dostavimo programe.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici.

Obveščamo naše komitente, da ima Kompas svojo novo filijalo v Beogradu — Branova 9, tel. 22-877. Ob priliki vašega bivanja v Beogradu se poslužujte uslug »Kompas — Beograda«.

»Kompas — Celje
Telefon 25-30

KINO

od 6. 9. do 10. 9. »Salamon in kraljica Saba«, amer. barvni Cs film
11. 9. do 14. 9. »Sem pustolovec, mehiški barvni film

KINO METROPOL
do 7. 9. »Vojna se nadaljuje«, italijanski film
8. 9. do 11. 9. »Rendes vous«, franc. italij. film
12. 9. do 14. 9. »Streljajte v pianista«, franc. Cs film

LETNI KINO
do 7. 9. »Tonka«, amer. barvni film
8. 9. do 11. 9. »Velikan« I. in II. del, amer. barvni film
12. 9. do 14. 9. »Konjeniki«, amer. barvni Cs film

KINO »SVOBODA« SEMPETER
7. in 8. 9. »Amerika pomoči«, italij. barvni film
11. 9. »Zvezde opoldne«, franc. barvni film
12. 9. »Čas brez usmiljenja«, angleški film

ZAVOD ZA RAZVOJ KULTURE IN PROSVETE BREZICE
7. 9. »Nepredvideno«, francoski film
8. in 9. 9. »Salamon in kraljica Saba«, amer. barvni Cs film
11. in 12. 9. 1963 »Žene čakajo« švedski film
13. in 14. 9. »Obračun«, jugoslovanski film

»PARTIZAN« DRUŠTVO ZA TELESNO VZGOJO KINO ODSEK ŠEVNICA
7. in 8. 9. »Pesek Iwo Jime«, amer. film
11. 9. »Navihanec iz Tormesa«, španski film
14. in 15. 9. »Parižanka«, franc. film

PRODAM

PRODAM podkleteno enodružinsko hišo z nekaj zemlje. Cena 200.000. Prodam tudi parcelo za 70.000 in puško HAMERLES. Matek Roza, Židani most 30.
PRODAM šivalni stroj v zelo dobrem stanju znamke HOWE. Primeren za čevljarja ali krojača. Gologranc (Lipa) Štore 104.
PRODAM dobro ohranjeno spalnico. Ogled od 16. do 18. ure. Naslov v upravi lista.
PRODAM polovico takoj vseljive hiše in nekaj zemlje. Naslov v upravi lista.
UGODNO PRODAM skoraj novo razno pohištvo. Vudler, Celje — Ipavčeva 15.
PRODAMO hišo z gospodarskim poslopjem, sadovnjakom in 1 ha zemlje, 1 uro iz Laškega. Naslov v upravi lista.
PRODAM kabinet štedilnik »Goran« na trda goriva. Poizvedbe Ul. Bratov Mravljakov 1, Celje.
PRODAM krožno žago (cirkular). Šalej Cilka — Mariborska 66.
SKORAJ NOVO »KRALJICO PEČI« velikost 2 — zelo poceni prodam. Oblakova 6/I — Celje.
ODLIČNO ohranjen FIAT 600 prodam na ček ali gotovino. Ložar, Adamičeva 3, Celje.
PRODAM dve novi postelji — trdi les, stajico in kombiniran otroški voziček. Naslov v upravi lista.
PRODAM rabljeno pohištvo ali zamenjam za šivalni stroj. Naslov v upravi lista.
PRODAM lepo žensko kolo. Ogled — Trubarjeva 65.
PRODAM električni enofazni nemški motor SIEMENS — SCHUCKERT 1,2 KV in 1,5 KS. Drgmajer Vlado, Lukovina 29, Dobrna
DONOSEN mlin na turbino, hišo in sadovnjak v bližini industrijskega kraja Hrastnik — Trbovlje ugodno naprodaj, skupaj ali posamezno. P. Majcen — Hrastnik 121.
PRODAM nov sadni mlin na motorni pogon. Naslov v upravi lista.

RAZNO

ODDAM garažo v bližini restavracije KLADIVAR. Naslov v upravi lista.
36-LETNA tovarišica z malim posestvom želi sebi in hčerkici poštenega, mirnega očka in moža ter sposobnega gospodarja v starosti 30 do 50 let z zaposlitvijo. Ločenci in vdovci izključeni. Samo resne ponudbe s sliko in naslovom pošljite na upravo lista pod »Sreča«.
PREKLIČUJEM veljavnost izgubljene železniške mesečne vozovnice za relacijo Smarje pri Jelšah — Celje, na ime Došler Maks, Smarje pri Jelšah 4.
POSESTVO 5 ha zamenjam za manjše do 1 ha. Zaželjeno v Savinjski dolini. Naslov v upravi lista.
ODDAM garažo na Otoku. Naslov v upravi lista.

ŽENSKI DEŽNIK sivo drap izgubljen dne 31. 8. od trga V. kongresa preko Prešernove in Stanetove ulice do Tovarniške ulice, prosim vrnite na upravo Celjskega tednika.

STANOVANJA

ODDAM sobo dvema študentoma. Vprašati v nedeljo od 10. - 14. ure na Ljubljanski 18 — Laharner.
DVE bolničarki iščeta enosobno stanovanje ali večjo prazno sobo v Celju. Naslov v upravi lista.
LEPO enosobno stanovanje v centru mesta zamenjam za enako kjerkoli. Naslov v upravi lista.
ODDAM sobo s hrano uslužbenki. Naslov v upravi lista.
ODDAM opremljeno sobo dvema mirnima dijakinjama. Naslov v upravi lista.
USLUŽBENKA nujno išče prazno sobo. Naslov v upravi lista.
PROTI posojilu 200.000 do 300.000 din oddam sobo v Celju upokojenki ali starejši vdovi brez otrok. Naslov v upravi lista.
DIJAKINJO ali vajenko sprejmem kot sostanovalko. Naslov v upravi lista.
NUDIM sobo in oskrbo za pomoč v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.
DRUŽINSKO stanovanje v lastni hiši nudim takoj tistemu, ki mi da večje posojilo. Naslov poslati iz prijaznosti k Žnidar Francu, Mariborska 67, Celje.

SLUŽBE

KURJAČ z izpitom išče službo na območju Naslov v upravi lista.
ZA STANOVANJE pomagam v gospodinjstvu. Naslov v upravi lista.

OBJAVE

PODJETJE »POSREDNIK«
CELJE, Tomšičev trg 16
Telefon 25-90

Za komisijsko prodajalno rabimo ženska in moška ter otroška dvokolesa, mopede, motorna kolesa, šivalne stroje, razni tehnični material, pohištvo vseh vrst (spalnice, kuhinjsko pohištvo) itd.

V posredništvu nujno rabimo več vseljivih hiš v Celju in bližnji okolici, stavbnih parcel, ter vseljivih stanovanj.

Ugodno je na prodaj šivalni stroj češke znamke »LADA« skoraj nov. Nadalje magnetofon »LEVEOPTA«, popolnoma nov.

Imamo na prodaj tudi več hiš in stanovanj v Celju in v bližnji okolici.

Imamo tudi v prodaji lokal v Celju cca 40 m².

Ugodno naprodaj več pisarniških miz in omar za gospodarske organizacije.

Imamo tudi v prodaji Opel Rekord let. 1952, malo vožen po generalni.

Nadalje dostavni voz ŠKODA, po gen. 5000 km prevožen dobro ohranjen, cena 280.000 din.

Za socialistični sektor rabimo za prodajo, osebne in tovorne avtomobile vseh vrst in znamk, ter stroje in naprave.

Priporoča se kolektiv »POSREDNIK«, Celje.

RAZPISI

DELAVSKA UNIVERZA IN DRUŠTVO KNJIGOVODIJ OKRAJA CELJE
razpisujeta vpis v KNJIGOVODSKE TEČAJE.

KNJIGOVODSKI TEČAJ I. stopnje — osnovni (160-urni program obsega teoretične osnove gospodarskega sistema računovodstva Prirejen je za materialno knjigovodje, knjigovodje osnovnih sredstev, finančnega knjigovodjo, mezdnega knjigovodjo, blagovnega knjigovodjo, obračunovalce osebnih dohodkov itd. Tečaj je predviden za že zaposlene. Šolnina znaša 15.000 din.

KNJIGOVODSKI TEČAJ II. stopnje — nadaljevalni (150 ur) seznanja knjigovodje z vsemi vrstami knjiženja po sedaj veljavnih predpisih. Poudarek je na praktičnem delu in vajah, ter ga priporočamo vsem knjigovodskim uslužbencem ne glede na predizobrazbo. Za uslužbence z nepopolno srednjo strokovno izobrazbo zaželjeno, da so uspešno končali tečaj I. stopnje. Šolnina znaša 15.000 dinarjev.

KNJIGOVODSKI TEČAJ III. stopnje — višji tečaj (92 ur) je namenjen dolgoletnim praktikom na vodilnih ali samostojnih delovnih mestih v knjigovodstvu. Absolventi knjigovodskega tečaja II. stopnje se lahko prijavijo, če so zelo uspešno dovršili tečaj in imajo vsaj tri leta knjigovodske prakse. Program je zelo obširen, obdeluje vse podrobnosti in finese knjigovodske službe v luči najnovejših predpisov. Iz knjigovodstva obsega zaključni račun, periodični račun in instrumente delitve dohodka;
knjigovodske posebnosti posameznih gospodarskih panog;
knjigovodsko organizacijo;
gospodarske analize.

TEME
iz pravnih predpisov:
povezava knjigovodstva s pravno službo;
knjigovodstvo in organi samoupravljanja;
knjigovodstvo in pravilniki.
Šolnina znaša 12.000 dinarjev.

Predavanja bodo 2-krat tedensko v popoldanskem času.

DELAVSKA UNIVERZA RAZPISUJE še naslednje tečaje:
intenzivni tečaj angleškega jezika,
navadni tečaji angleškega jezika I., II., in III. stopnje,
tečaj nemškega jezika I. in II. stopnje,
tečaj francoskega jezika,
tečaj slovenskega pravopisa,
tečaj iz fizike, matematike in kemije za vpis na Višje tehnične šole.

Vse informacije dobite pri Okr. društvu knjigovodij, telefon št. 25-16. Prijave sprejema Delavska univerza do 20. 9. 1963, Titov trg 3, telefon št. 30-24.

DELAVSKA UNIVERZA V CELJU
RAZPISUJE
VPISOVANJE V STROJEPISNI TEČAJ
Tečaj obsega snov 150 šolskih ur. Vse nadaljnje informacije dobite pri Delavski univerzi, Celje, Titov trg 3/I ali preko telefona 30-24. Prijave sprejemamo do 15. septembra 1963.

SPLOSNA BOLNIŠNICA CELJE
Nevropsihiatrični oddelek Vojnik
RAZPISUJE LICITACIJO
za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:
postelje, omare, sodi, plug železen, izrivač za krompir, stiskalnico, pult za žito in moko itd.

Osnovna sredstva so že precej izrabljena. Licitacija bo v sredo, 11. septembra ob 10. uri v bolnišnici Vojnik.

Izklicne cene bodo sporočene ob licitaciji.

OBVESTILA

OBVESTILO

GLASBENA ŠOLA DPD SVOBODA CELJE je pričela s poukom. Harmonika je polnoštevilno zasedena. Nekaj prostih mest je še za klavir, violino in trobila.

Naknadne prijave do 10. septembra 1963 v pisarni Sveta Svobod in prosvetnih društev okraja Celje, Gregorčičeva 6 od 12. do 14. ure.

Lanskoletni učenci naj se javijo najkasneje do 10. septembra pri svojih učiteljih.

Obvezni roditeljski sestanek se vrši 11. septembra 1963 s pričetkom ob 18. uri v dvorani Sveta Svobod in prosvetnih društev Celje, Gregočičeva 6.

TURIZEM

CELJSKA TURISTIČNA ZVEZA

Olepševalno in turistično društvo Celje sporoča, da je za izlet v Obsotelje in na Kozjansko še nekaj prostih mest. Prijave sprejema Turistični informacijski urad v Stanetovi ulici. Izletniki bodo obiskali rojstni kraj maršala Tita Kumrovec ter Olimje. Izlet bo v nedeljo, 15. t. m. z odhodov ob 7. uri izpred »Ojstrice«.

Celjska turistična zveza sporoča, da je v naših zdraviliščih Rogaška Slatina, Dobrna, Laško in Rimske Toplice nekaj prostih kapacitet. Povsod veljajo že znižane posezonske cene. Interesenti naj zahtevajo ponudbe in rezervacije pri turističnih društvih omenjenih krajev.

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Sobota, 7. septembra 1963 ob 19.30 uri: Shakespeare: KAR HOČETE. Prizorišče v Kocenovi ulici pred Vodnim stolpom. Vstopnice so v predprodaji pri gledališki blagajni v petek 6. 9. 1963 od 18. ure do 20. ure, na dan predstave pa od 18.30 ure dalje pri obeh dohodih v Kocenovo ulico.

Nedelja, 8. septembra 1963 ob 19.30 uri: Shakespeare: KAR HOČETE. Prizorišče v Kocenovi ulici pred Vodnim stolpom. Vstopnice so v prodaji od 18.30 ure dalje pri obeh dohodih v Kocenovo ulico.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 7. 9. do 14. 9. bo dežurni veterinar PLETERSKI Ivan, Trubarjeva 93 (Otok), telef. 29-26.

ITA
IZLETNIK

ZAHTEVAJTE PROGRAME V NAŠI POSLOVALNICI!

Za vse inozemske izlete, ki jih organizira Putnik Beograd, sprejemamo prijave v naši poslovalnici.

14-dnevno potovanje z avionom, vlakom in v spalnem vagonu v ZSSR z ogledom BUDIMPEŠTE, KIJEVA, LENINGRADA, MOSKVE v mesecu septembru in oktobru. Prijave do zasedbe.

2-dnevni izlet z avtobusom v BENETKE in TRST v septembru. Prijave do zasedbe.

1-dnevni izlet v TRST, GRAZ in na KOROŠKO v septembru. Prijave do zasedbe.

8-dnevno potovanje z vlakom v RIM-POMPEJE—CAPRI—NAPOLI—BENETKE—TRST v oktobru. Prijave do zasedbe.

13-dnevno potovanje z avtobusom in ladjo po JUGOSLAVIJI in GRČIJI v oktobru. Prijave do zasedbe.

7-dnevno potovanje z vlakom v LONDON PARIS—MÜNCHEN. Prijave do 1. septembra.

9-dnevno potovanje z vlakom v PARIS—NICO—MONTE CARLO—BENETKE—TRST v oktobru.

Za vse delovne kolektive prirejamo izlete po domovini po znižanih cenah.

Izletnik
Celje, Titov trg 3
Telefon 28-41

Novo šolsko leto na prvih treh osnovnih šolah v Celju

Na prvi in tretji osnovni šoli v Celju se je prijavilo nekaj učencev več, kot bi jih lahko sprejeli, druga osnovna šola pa je vpisala nekaj manj učencev kakor lani, vendar se bo to število z naknadnim vpisom po vsej verjetnosti povečalo. Sicer pa jim to pride kar prav, kajti zaradi Učiteljišča, ki ima svoje oddelke v istem poslopju, so precej na tesnem. Enako se godi I. osnovni šoli, ki živi v tesni povezavi s posebno šolo v visokem pritličju, kar pomeni precejšnjo oviro rednemu delu na zavodu. Zato pa je ugodno rešeno vprašanje kadra na vseh treh šolah. Tudi predavateljska mesta za fiziko in matematiko so zasedena, kar je posebno razveseljivo, če stanje primerjamo z lanskoletnim, ko je zasedba teh mest predstavljala resen problem. Na drugi osnovni šoli sicer nimajo rednih predavateljev za nekatere predmete, zato si pomagajo z honorarnimi učnimi močmi, ki izpolnjujejo šolsko obveznost na več zavodih.

Šolska reforma bi lahko v redu zavzela svoje mesto, če se ne bi na II. osnovni šoli v zvezi s prostori pokazale nove, nepremostljive težave. Tehnični pouk imajo v vlažnih kletnih prostorih, ki so zelo neprimerni za delavnice. Res, zadnji čas bi bil, da bi temu problemu posvetili večjo pozornost. Drugače pa je šolska reforma prinesla dijakom na prvi osnovni šoli ure o prometu in komunalni vzgoji, na drugi osnovni šoli pa bodo v novem šolskem letu nadaljevali z delom v proizvodnji, s katerim učence približajo življenju.

Vzporedno z rednim šolskim delom se odvija tudi živahno delo raznih krožkov, ki v povezavi s pionirsko in mladinsko organizacijo ter šolsko skupnostjo veliko narede. Pripravljajo zlasti kulturne in zabavne programe.

Učence tretje osnovne šole bodo sprejeli v novo pobeljenih prostorih, tisti na prvi osnovni pa bodo začeli pod novo prekrito streho. Pomeni, da so se povsod veliko pripravljali na začetek novega šolskega leta. Na vseh treh šolah se je pričel redni pouk včeraj, 5. septembra. Vsem, ki bodo prvič prestopili šolski prag, želimo, da bi se v novem domu dobro počutili. Vsem učencem in dijakom pa ob početku šolskega leta še tole: veliko uspehov in z voljo k učenju!

J.

OBVESTILO

bralcem in naročnikom celjskega tednika

Ker se dnevno dagaja, da naši bravci naprošajo, da jim naj sporočamo pismeno naslove malih oglasov, prosimo da nam v ta namen v svoje pismo priložijo znamko za 40 din, ker sicer njihovi želji ne moremo ugoditi.

Obenem prosimo tudi naše naročnike, da nam ob sporočilu spremembe naslova javijo tudi svoj stari naslov, kar nam omogoča hitrejše poslovanje pri urejevanju evidence naročnikov.

Uprava Celjskega tednika

POVEČANJE PROIZVODNJE V ŠTORSKI ŽELEZARNI

Na seji delavskega sveta ekonomske enote livarne sive litine v železarni Štore so razpravljali o poslovanju v prvih šestih mesecih letošnjega leta. Ugotovili so, da je njihova enota kljub izboljšanju kvalitete izdelkov in pomanjkanju delovne sile dosegla planirano proizvodnjo s 51,2 odstotka, kar pomeni, da so plan presegli za 1,2 odstotka. Ker jih je v prvih dveh mesecih ovirala huda zima, je bilo potrebno veliko napora in prizadevanj, da so lahko dosegli tak uspeh. V kritični analizi poslovanja in perspektivnega razvoja enote pa so ugotovili, da je dotok domačih in tujih naročil za nadurno in strojno litino vedno večji. Potrebna bi bila rekonstrukcija in povečanje kapacitete livarne sive litine. Sklenili so, da rekonstrukcija ne bo izvršena; gradili pa bodo novo sodobno livarno sive litine na področju nove železarne Štore II. v bližni Teharja. V novo livarno sive litine bodo investirali približno 500 milijonov dinarjev, njena letna zmogljivost pa bo znašala 5.000 ton.

J.

Komisija za sprejem in odpust delavcev pri tovarni perila
TOPER CELJE
razpisuje
prosto delovno mesto

1. Uslužbenca knjigovodstva osebnih dohodkov
2. Konterja

Pogoj: pod 1. — absolvent Ekonomske srednje šole — začetnik ali s prakso, pod 2. absolvent Ekonomske srednje šole s prakso.

Pismene ponudbe poslati splošno-kadrovskemu oddelku podjetja.

ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT - ŠPORT

STAMEJČIČEVA IN VAŽIČ

NAJBOLJŠA OD CELJSKIH ATLETOV

Dvoboj med moškima in ženskima atletskima reprezentancama Jugoslavije in Češkoslovaške se je končal po vseh predvidevanjih. V obeh konkurencah so namreč zmagali gostje iz ČSR in sicer pri moških 124:87, pri ženskah pa 76:41 točk. K razmeroma velikemu uspehu jugoslovanskih tekmovalcev v dvoboju z atletsko velesilo so v mnogočem pripomogli tudi celjski atleti in atletinje.

Posebno pohvalo si zaslužita dva člana celjskega atletskega kolektiva in to Draga Stamejčiča, ki je v teku na 80 metrov čez ovire priborila jugoslovanski ženski vrsti edino zmago ter Simo Važič s prvim mestom na 5.000 metrov in slovenskim rekordom v teku na 1500 metrov. Tako je Stamejčičeva dosegla v teku na 80 m čez ovire čas 11.1 sekunde, sicer pa je bila druga pri skoku v daljino s 576 cm. Mimo tega je sodelovala še v štafeti 4-krat 100 metrov, ki je zasedla drugo mesto za gostinjami. Od celjskih atletinj se je lepo izkazala še Urbančičeva ,ki je osvojila tretje mesto v metu kopja z osebnim rekordom 46.15 metra. Marjana Lubej je to pot startala v teku na 100 metrov, kjer je s časom 12.5 osvojila četrto mesto. Poleg tega pa se sodelovala še v štafeti 4-krat 100 m.

Važič je dvakrat osvojil simpatije nekaj tisoč gledalcev: prvi dan v teku na 1 500 metrov, kjer je diktiral ostar tempo in kjer je s časom 3:43.7 dosegel nov slovenski rekord. Sicer pa je bil v tej disciplini tretji. Odličen je bil še v teku na 5.000 metrov, kjer si je zmago priboril po zaslugi izrednega finiša v zadnjem krogu. Čas 14:14.9. Mladi Žuntar je v tej disciplini zasedel četrto mesto s 15:22.5. Lešek je z največjo lahkoto premagal višino 460 cm, omagal pa na višini 475 cm, torej na višini novega državnega rekorda. S skokom 460 cm je zasedel drugo mesto pri skoku ob palici. Zaletel je v tem dvoboju sodeloval samo v štafeti 4 krat 100 metrov.

Košarka:

ŽKK Celje : Trnovo 80:49

V prvem kolu jesenskega dela druge košarkarske lige (vzhod) so igralci ŽKK Celja gostovali v Ljubljani in dosegli nepričakovano visoko zmago proti renomiranemu nasprotniku, ekipi Trnovega z rezultatom 80:49.

Tako imajo zdaj košarkaši Celja dvanajst točk, kar je samo za dve manj od vodeče ekipe ljubljanske Svobode.

Koše za ŽKK Celje so dosegli: Čepin 36, Holzinger 15, Pavšer 12, Prodan 7, Černoša 6 in Kolka 4.

V drugem kolu, ki bo na sporedu jutri, v soboto, se bodo Celjani doma srečali z ekipo Žalca. Tekma bo ob 19. uri na igrišču pri Skalni kleti.

O. H.

Mangart obdan z mavrico svetlobe in gorska koča pod Mangartom

Drugi izpit

Mangart

(ZARADI ZAMEŠANIH IMEN ČUDOVITI DOŽIVLJAJI)

Včasih tudi malenkosti lahko vplivajo na dogodke, in ne bo napak, če kar v začetku povem, da lahko tudi dve črki popolnoma spremenijo dogodke. Nekoliko zaradi teh dveh črk, še bolj pa zaradi čudovitih doživljajev opisujem to zgodbo.

Nepričakovano so se oglasili sorodniki in znanci iz Beograda. Nepričakovani obiski navadno niso zaželeni, toda njih že desetletje ni bilo v Celju in veseli smo bili snidenja. Razmišljali smo, kam bi jih peljali, da bi zares spoznali Slovenijo in njene lepote.

Velenje je bilo kot posebnost prva etapa, druga pa naj bi bil Bled in Bohinj. Vreme je bilo lepo, hribi niso bili v meglicah in velikani so se veselo nasmihali v dolino. Po kopanju v bohinjskem jezeru pa nam je ostal še ves popoldan. Stric, tudi »šofer« z drugim fičkom, je predlagal, da si ta čas ogledamo slap Savice, nekdo izmed gostov pa je predlagal Mangart. Baje je že v Beogradu čul, da je to čudovita dolina s sotesko. Ustregli smo mu, zlasti ker je trdil, da bomo kmalu tam. Toda na našo veliko nesrečo ali srečo je Mišo zamenjal Vintgar z Mangartom. In tako smo se namesto v Vintgar peljali najprej čez Vršič, nato v dolino Trente, dolino Koritnice in se nato začeli vzpenjati po neštetih serpentinah do Mangarta.

Vožnja na Vršič je bila čudovita, cesta je bila suha in krivine z vzponi niso delale posebnih preglavic. La pri spuščanju v dolino do izvira Soče smo bili previdnejši, kajti zvedeli smo, da je nek tuj avto zdrvel v prepad in le enega potnika je še kazalo zapeljati v bolnišnico.

Od Bovca do doline Koritnice n dolga pot, a je silno slikovita, višel pa je seveda Koritnica s svojo globoko sotesko.

Takoj za Podlogom pa se je cesta začela strmo dvigati. Zavoj je sledil zavoju, prepadi ob cestišču pa so pogosto presegali stometrske vsote. Previdnost je zato bila edina misel, k jo je kazalo poveličevati. Vendar tako niso mislili vsi. Na hudem zavoju, že kakih tisoč metrov visoko, j iza zavoja s silovito brzino švignil mimo nas športna »mašina«. Za centimetre je šlo. Kolena so mi na mal postala mehka in z velikim veseljem sem predal krmilo z ostalimi napravami vred ženi.

Potem smo se še kar naprej dvigali, konca ni hotelo biti in že sm mislili, da smo na italijanski strani Kajti vmes so bili tudi manjši spusti. Šele, ko smo zašli v sneg, sm vedeli, da se bližamo koči pod Mangartom. In res kmalu smo jo videli Mala kočica, ki pa ponosno nosi t ime, saj je že kljubovala neštetim nevihtam.

Ena najhujših letnih neviht, ki j je ta kočica v zadnjih časih doživel je bila prav dva dni poprej. Pravil so nam, da se je koča majala dobesedno s temelji vred. Snega pa j nanosilo kar dobrih 30 centimetrov v grapah ga je bilo tudi preko meter na debelo. Razumljivo je, da j takoj ob prihodu nastalo s kepanjem v poletju splošno veselje, ki se j preneslo tudi na nas. Kajti Mangar je s svojo okolico čudovit. Opisati g praktično ni mogoče, doživeti ga j treba.

Ne smem pa mimo šaljive zgodbe o kateri še danes za šalo govorimo Jože in Vlado sta zjutraj vstala zel zgodaj. Nista pač bila navajena n ležišča v gorskih kočah. Razen teg pa sta hotela oprezovati za gamsi Včasih se namreč na tem območj pojavijo v velikih čredah. In zares tako sta pravila vsa ponosna, zagle dala sta pet gamsov, ki so se mirn pasli precej blizu na eni izmed mno gih planinskih jas. O gamsih sta po nosno pripovedovala vse dotlej, do kler komandir obmejne karaule n pojasnil, da sta se zmotila in da j šlo za pet koz, ki so pobegnile in s izdvojile iz črede. Pogosto jih j možno videti, je dejal, in mnogi turisti jih zamenjujejo z gamsi.

Naslednje jutro smo se poslovili o Mangarta in se spustili dvatiso metrov do Porteroža. Cesta do Mangarta namreč presega višino dva ti soč metrov.

Mangart smo tako obiskali, si g ogledali nehote, kajti hoteli smo Vintgar, toda ni nam žal. Prepričat pa sem, da tudi vam ne bo žal, če s boste podali v strmine te ceste, k doseže največjo višino v Jugoslaviji

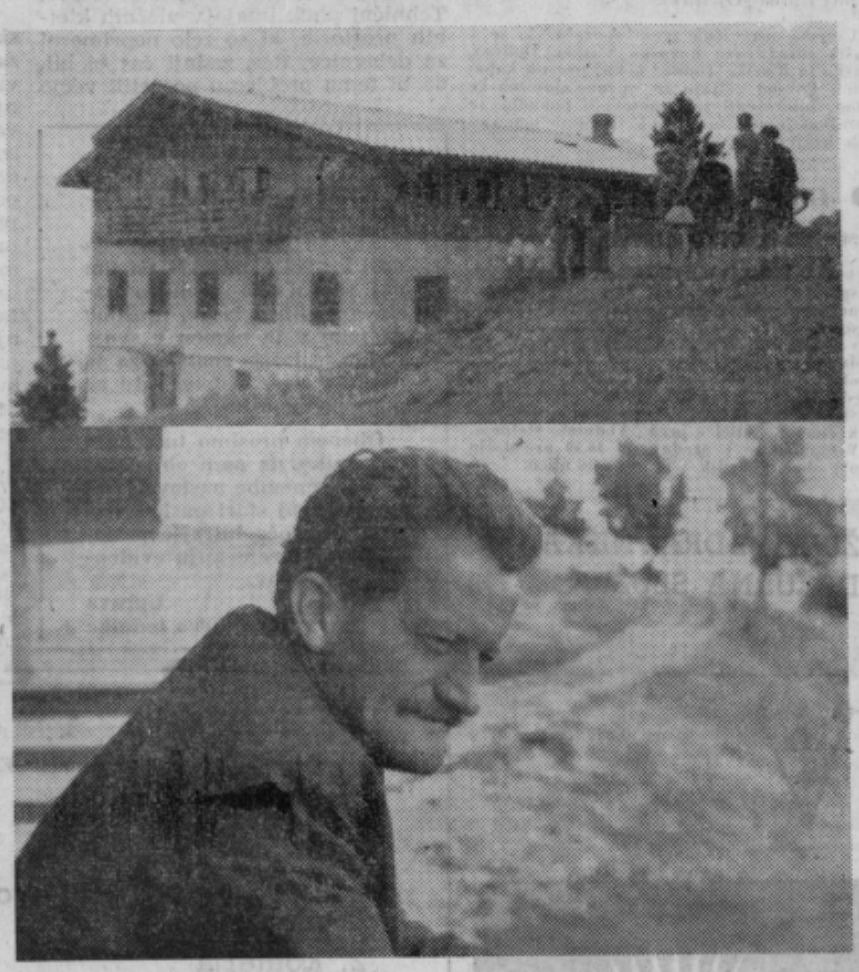

GORA OLJKA VABI ...

Od konca junija letošnjega leta ima planinsko društvo Polzela svoj dom na Gori Oljki. To je lepa postojanka, na katero so lahko člani planinske organizacije s Polzele upravičeno ponosni.

— Z deli oziroma adaptacijo stare hiše smo začeli marca 1961. leta, je pripovedoval predsednik društva Marjan Čehovin. Od tedaj smo poznali samo Goro Oljko. Kdo ve kolikokrat smo bili na tem 734 metrov visokem hribu in koliko materiala smo prenesli sem. Jaz sam sem bil v tem času tu gori okoli 250-krat. Zdaj bi se nikoli več ne lotil takšnega dela. Zanj mora biti človek velik idealist; plačati se to nikoli ne da.

V tem času smo adaptirali nekdanjo hišo, celjsko Gozdno gospodarstvo pa je v režiji gozdnega skladа žalske občine zgradilo okoli 2.500 metrov dolgo cesto od Jugove domačije do novega doma. Vtem ko cenimo novo postojanko na okoli trideset milijonov dinarjev, je bilo za gradnjo ceste potrošenih okoli devet milijonov. Člani našega planinskega društva in ostali, ki so nam pomagali pri gradnji doma, pa so opravili nad sedem tisoč prostovoljnih delovnih ur.

— Koliko prostorov imate v novem domu?

— Razen vseh ostalih, ki sodijo k takšnemu domu, imamo sedem sob s šestnajstimi posteljami ter skupno ležišče, ki lahko sprejme trideset gostov.

Dom na Gori Oljki je lepo urejen in opremljen. Iz Polzele je do doma moči priti v dveh urah zelo zmerne hoje. Nekaterim zadostuje za isto pot le ena ura. Avtomobil pa doseže vrh Gore Oljke v pičlih petnajstih do dvajsetih minutah. Od Polzele do vrha Gore Oljke je 6.5 km.

Navzlic temu, da je dom odprt kratek čas, niti dva meseca ne, je sprejel že nešteto obiskovalcev. Med njimi je bilo tudi veliko tujcev. Vabljiva je ne samo solidna postrežba ter urejenost doma, marveč tudi izreden razgled. Dom bo odprt skozi vse leto, tudi pozimi. Pravijo, da bodo cesto stalno čistili in tako omogočili vozilom, da bodo lahko pripeljala tudi na ta hrib. -b

Romantar

Praznih rok

Če izvzamemo igro med Kladivarjem in drugim moštvom Olimpije, ki se je po precej zanimivem razpletu končala z visoko zmago Kladivarja 6:1 (5:1) in je veljala za srečanje izven konkurence, sta druga celjska člana sovenske nogometne lige ostala v borbah tretjega kola praznih rok. Zlasti boleč je poraz Olimpa v Novi Gorici. Tamošnji dvoboj se je namreč končal s tesno zmago domačinov 2:1. Tudi tokrat je Olimp zaigral lepo, vendar neučinkovito. Tako Olimp čedalje bolj leze proti dnu lestvice. Njegova bilanca je še vseskozi negativna. Trenutno je na trinajstem mestu brez točke z negativno razliko v golih 2:6

Začetek tekme v Trbovljah je pokazal, da bodo domačini doživeli ne prijeten poraz z železničarsko enajstorico Celja, ki je krepko napadala. Toda, čedalje bolj se je odmikal kazalec na uri, toliko bolj so se razvnemali igralci trboveljskega Rudarja, ki so prvi polčas zaključili z minimalno prednostjo 1:0. Tudi v drugem polčasu so imeli Celjani večjo pobudo, kot domačini. Žal se je njihova prednost končala v obrambnem prostoru Rudarja. Več kot to niso dosegli. Sicer pa so imeli domačini še odličnega vratarja, ki ni in ni hotel kapitulirati. Igralci trboveljskega Rudarja so v tem delu igre dosegli še dva gola in tako zmagali s skupnim izidom 3:0.

Po tem porazu so Celjani zdrknili na sedmo mesto lestvice; sicer pa imajo dve točki ter pozitivno razliko v golih 12:8.

Če upoštevamo za Kladivarja samo dve tekmi, potem je trenutno na četrtem mestu s štirimi točkami iz dveh srečanj ter z razliko v golih 7:4, seveda pa ima pri tem še igro manj.

V prihodnjem, četrtem zavrtljaju se bodo Celjani doma srečali z ekipo kranjskega Triglava. Lanski srečanji med temi moštvoma sta se v Kranju končali z zmago domačinov 1:0, v Celju pa z visoko zmago železničarjev 5:1. Tudi Olimp bo v naslednjem kolu igral doma: to pot proti trboveljskemu Rudarju. Moštvo Kladivarja pa se bo spoprijelo z novincem v ligi, Aluminijem v Kidričevem.

—m

Mladinski nogomet

V tretjem kolu slovenskega prvenstva so se mladinska moštva razšla z naslednjimi izidi: Kladivar : Olimpija 2:0, Rudar : Celje 1:2 ter Nova Gorica : Olimp 2:0.

Po tem kolu je na čelu mladinskih moštev Kladivar, ki ni izgubil še nobene tekme, niti prejel gola. Ima šest točk ter razliko v golih 14:0. Medtem ko je mladina Celja na dvanajstem mestu z dvema točkama ter negativno bilanco 4:18, so mladi igralci Olimpa na zadnjem mestu brez točke ter z negativno bilanco v golih 0:6.

19 MOSTEV V OKRAJNEM TEKMOVANJU

V nedeljo, 15. septembra se bo začelo prvenstveno nogometno tekmovanje v okrajnem merilu. Tudi letos bodo moštva igrala v dveh skupinah, vzhodni in zahodni. Medtem ko bo imela zahodna skupina devet moštev, bo v vzhodni sodelovalo deset enajstoric. Tako bodo v zahodni skupini igrali: Žalec, Gotovlje, Vransko, Polzela, Nazarje, Šmartno ob Paki, Šoštanj, Velenje in Šalek, v vzhodni pa: Slovenske Konjice, Zreče, Vojnik, Olimp B, Rogaška Slatina, Rogatec, Radeče, Senovo, Krško in Brežice.

Vzporedno z okrajnim tekmovanjem prvih članskih moštev bodo sodelovala še mladinska moštva. Zaenkrat je stanje takšno, da bo v vsaki skupini igralo po pet mladinskih moštev. Sicer pa so na sestanku predstavnikov klubov sprejeli sklep, da morajo prihodnje leto imeti vsi klubi tudi mladinska moštva.

Zanimiv je še sklep, po katerem bodo v prihodnji sezoni nastopala nogometna moštva na okrajnem prvenstvu v dveh skupinah, ki bosta določeni po kvaliteti moštev in ne več po teritorialni razmejitvi.

TIVOLI : ELEKTRA 95 : 58

V štirinajstem kolu slovenske košarkarske lige so Šoštanjčani utrpeli visok poraz v srečanju z moštvom ljubljanskega Tivolija 95:58. Po tem dogodku je ekipa Elektre na sedmem mestu lestvice z dvanajstimi točkami.

PO IVU ZORMANU

SVOBODNI GOZDOVI

Jurček je dvignil glavo. V gostečem mraku je ugledal pred seboj sence, ki so se za hišami plazile k cerkvi.

»Naši«, jih je takoj spoznal. Lezli so počasi in prihuljeno. Za zadnjim zidom so za hip obstali, potem pa planili naprej in zagnali bombe, ki so se v slepečem ognju z oglušujočim treskom razpočile ob vratih. Iz line nad njimi so siknili temnordeči jeziki in oni spodaj so se morali pod točo krogel umakniti za vogal. Zadnji ga ni dosegel. Vzpet se je, zakrilil z rokami in obležal.

Jurčka je stisnilo v grlu. Zamižal je in pritisnil obraz k zemlji.

»Naboje!« je kriknil Vule.

Traku je zmanjkalo in preden je bil vložen nov, so Nemci iz zvonika znova odprli ogenj. Tokrat je bilo huje. Svinčenke so v valovih prekrivale hrib in se zarivali v zemljo. Sledile so jim mine.

»Vragi!« je robantil Vule, ki bi jim rad odgovoril, pa je bil prisiljen tiščati obraz v zemljo.

Dare si je z zobmi trgal srajco in si privijal desnico. Drobec mine mu je razparal dlan.

Povsem se je že stemnilo. »V takem ne bomo nič opravili,« je mrmral Vule.

Tudi komandant je bil takega mnenja.

Dare, ki se je bil odpravil iskat bolničarko, da bi ga obvezala, se je vrnil z odejami.

»Do jutra bomo počakali«, je rekel, »o prvem svitu pa znova udarimo.«

Jurček je vzel odejo, se omotal čez glavo in se zvil v klopčič. Kmalu je zaspal. Ponoči je pritisnil hlad, da ga je zeblo do kosti. Pretegnil se je in dvignil glavo. Vule je ležal poleg njega in dremal. Levico je imel podvito pod glavo, z desnico se je pa še v spanju oklepal ročaja strojnice. Dare je slonel na komolcu in kadil. Sklanjal je glavo in skrival cigareto pod suknjičem, da bi ga ogorek ne izdal.

ZAVOD ZA REHABILITACIJO INVALIDOV V CELJU

RAZPISUJE

naslednja delovna mesta:

1. **Ortopeda mehanika**
2. **Dveh varilcev**
3. **Mizarja**

Pogoji: pod 1. — ortoped mehanik kvalificiran, pod 2. — kvalificiran varilec, pod 3. — kvalificiran mizar z vsaj dveletno prakso.
Plača po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov Zavoda.
Razpis velja do zasedbe delovnih mest.